

BELANGRIJK

Deze toneeltekst mag gratis gelezen, gedownload en vermenigvuldigd worden.
Wie deze komedie wil opvoeren dient evenwel aangifte te doen bij SABAM.

AMOR OP WIELEN

Komedie in 3 bedrijven
van Hilda Vleugels
voor 5 dames, 4 heren

Amor op wielen

DECOR

Links voor: Raam, tweezit en salontafel.

Links achter: Hal met onzichtbare voordeur en zichtbare haldeur.

Achter links: buffetkast met stereo en CDs

Achter rechts: Erker met links deuropening naar slaapkamer, rechts deuropening naar badkamer. Er zijn geen deuren in de deuropeningen. Ze worden afgesloten door gordijnen.

Rechts achter: trap naar slaapkamer van Maurice. Plant op staander in de hoek tussen trap en muur.

Rechts: Klapdeur(en) naar keuken. Tafel met drie stoelen.

Rechts voor: bureau met PC en telefoon, zonder bureaustoel.

PERSONAGES

VALERIE DE BATSELIER : gehandicapt meisje in rolstoel. +/- 20 jaar . Extrovert en ad rem.

MAURICE DE BATSELIER : Vader van Valerie. Weduwnaar. Snel ontvlambaar voor vrouwen. Extrovert.

MYRIAM : Vriendin van Valerie. Studente.

BETTY : Liefje van Maurice. Hautaine en wraakzuchtig.

SAMANTHA : Levendig dametje met sex-appeal. Type dom blondje.

MARILOU DELACROIX : Maatschappelijk assistente. Goedlachs.

KEVIN : Sympathieke postbode. Vlotte jongeman met gevoel voor humor.

PIERRE CLAES : Student. Macho, rokkenjager.

BILLY Ongemanierde computerfreak.

1° BEDRIJF

(Op de tafel: het ontbijt voor twee personen en een lunchpakket. De bel gaat. Na enkele seconden gaat de bel opnieuw, indringender nu.)

VALERIE : *(vanuit keuken)* Ja zeg, ik kan niet vliegen, eh! *(op in rolstoel; zet koffiepot op de tafel, rolt gehaast naar voordeur)* Als ge niet eens tijd hebt om rustig aan te bellen, waarom belt ge dan? *(doet deur open; rolt achteruit om Kevin binnen te laten)* Ah! Een nieuwe postbode! Sorry dat het zo lang duurde. Mijn banden staan een beetje plat. Kom binnen! A propos, weet gij dat uw dingetjes daar open staat? Tocht dat niet? *(Kevin houdt vliegensvlug het pakje voor zijn gulp)* En nu tocht het niet meer? Wat zit er in dat pakje? Glaswol? Kom geef dat maar hier en doe maar rustig uw broek dicht. *(Kevin geeft het pakje aan Valerie en doet zijn broek dicht)* Sorry dat ik er u zo pardoes attent op maak, maar mijn ooghoogte is een beetje lager, ziet ge. Gij zijt zo weinig van zeggen!

KEVIN : Omdat gij al vijf minuten aan stuk ratelt.

VALERIE : (*lacht uitbundig*) Die zit! Een-nul! Ge zijt een toffe. Kom binnen en ga zitten. Een kop koffie, een pintje?

KEVIN : Een koffie zou wel smaken. Zwart als 't kan.

VALERIE : Niet kieskeurig zijn, eh! Ik heb maar één kleur. Kom, zet u hier. Ik zal straks voor onze pa wel een andere kop gaan halen. (giet koffie in) Asjeblieft. En drink dat nu kalm uit.

KEVIN : Ik ben toch kalm! Ik ben altijd kalm.

VALERIE : Daarstraks aan de bel anders niet! Belt gij altijd zo indringend aan?

KEVIN : (*veelbetekenend*) De postbode belt toch twee keer?

VALERIE : Onze vorige belde maar één keer, maar ja, die zijn broek stond niet open.

(*Beiden gniffelen*)

KEVIN : Woont gij hier alleen met uw pa?

VALERIE : Meestal wel...

MAURICE : (*Op via trap. Praat zachtjes*) Pst! Valerieke!

VALERIE : (*zucht*) Maar vandaag kennelijk weer niet.

MAURICE : Zet gij nog een extra kop bij, Valerieke?

VALERIE : Nee! Nu weeral! Pa, dat is de tweede deze maand! Kunt gij uw broek niet dicht houden, zoals iedereen?

KEVIN: *(verslikt zich in de koffie.)*

MAURICE : Ah! Een nieuwe postbode?

VALERIE : Met een pakje. *(tot Kevin)* Voor wie is dat pakje eigenlijk?

KEVIN : Voor mijnheer Maurice De Batselier.

MAURICE : Dat ben ik.

VALERIE : *(tot Kevin)* Van wie is het?

KEVIN : Van postbus 502, Antwerpen.

VALERIE : *(neemt pakje en rammelt er mee)* Wat zit daar in?

MAURICE : *(Neemt pakje uit Valerie's handen.)* Daar hebt gij geen zaken mee!
Dat is voor mij!

BETTY : *(off set)* Mauriece!

VALERIE : Kom, geeft dat klein pakje maar hier en ga boven uw groot pak maar uitpakken. *(tot Kevin)* Hij brengt gewoonlijk zwaar dozen mee naar huis. Meestal vanaf maat 52.

MAURICE : Valerie, gij zijt lastig vandaag.

VALERIE : Ik ben niet lastig.

KEVIN : Wel snedig.

VALERIE : De psycholoog noemt het: een ontwikkeld taalgebruik ter compensatie van een onderontwikkeld loopvermogen.

BETTY : *(off set)* Mauriece!

MAURICE : Ja Bettieke! Ik kom! *(tot Valerie)* Kom schatje, wees lief en dek de tafel voor drie. Ge zult zien, Betty is een fantastisch vrouw! Zo lief, zo charmant, zo innemend...

VALERIE : *(cynisch)* ... en zo heet. Dat waren de vorigen ook.

MAURICE : Asjeblijft Valerie! Zet uw beste wielkje voor. Ik ben stapelverliefd op Betty.

BETTY : *(off set)* Mauriece?

MAURICE : *(legt pakje op tafel)* Ik kom, chouke! *(dartel af via trap)*

VALERIE : Een chouke! Dus weer één met kwabbende puddinglagen.

KEVIN : Waarom maakt ge het uw pa zo moeilijk? Hij heeft toch recht op zijn geluk?

VALERIE : *(snibbig)* Ik ook.

KEVIN : Gij geeft anders niet de indruk dat ge ongelukkig zijt.

VALERIE : Ik geef ook niet de indruk dat ik nieuwsgierig ben, terwijl ik absoluut wil weten wat er dat pakje zit. *(wil pakje open doen)*

KEVIN : *(legt hand op Valerie's hand)* Dat is schenden van het briefgeheim. En daarbij, het is een pakje tegen rembours. Zolang het niet betaald is, ben ik er verantwoordelijk voor.

VALERIE : *(lief)* Gij hebt een warme hand.

KEVIN : *(guitig)* Gij een frisse.

VALERIE : *(glimlacht)* Hoeveel kost dat pakje? *(legt het pakje op haar schoot)*

KEVIN : 140 Euro.

VALERIE : Een momentje. Ik ga geld halen.

KEVIN : Breng tegelijk extra kopjes mee. Dat spaart uw... banden.

VALERIE : Die staan hier in de kast, pientere postduif! Wilt gij ze op tafel zetten?
(af - met pakje - via keuken)

KEVIN : *(terwijl hij de tafel dekt)* Ik heet Kevin... Dit is mijn eerste ronde... (voor zich uit) en ik had nooit gedacht, dat ik onderweg een tafel zou moeten dekken.

(De telefoon rinkelt)

VALERIE : *(off set)* Wilt gij oppakken, Kevin?

KEVIN : Wie moet ik zeggen dat ik ben?

VALERIE : *(off set)* Verzin maar iets.

KEVIN : *(Neemt aarzelend de telefoon op. Droogjes)* Hallo! Residentie De

Batselier. Met de butler.

(KEVIN luistert met stijgende verbazing (komische mimiek!) naar de blijkbaar doorratelende stem, tot de telefoon pardoes inhangen wordt.)

VALERIE : *(op met doosje pillen, ontzet)* Viagra! Hij heeft Viagra besteld! De seksmaniak!

KEVIN : Hebt gij dat pakje open gedaan?! En dat is nog niet betaald!

VALERIE : Zwijg en zet die koppen terug in de kast!

KEVIN : Tot uw orders mevrouw. *(voert bevel uit)*

VALERIE : Als hij en zijn Miss Piggy een kop willen, mogen ze die zelf pakken! Ik ben geen bordeelhoudster. Viagra verdomme! Als hij geen stijve kan krijgen, dat hij zich dan concentreert op h  r genot, maar toch geen Viagra puur en uitsluitend voor ZIJN lol?! De egoist!

KEVIN : Mag ik er de jongedame beleefd op attent maken, dat zij de grenzen van welvoeglijkheid een klein beetje overschrijdt?

VALERIE : En wat overschrijdt mijn pa? Eh? Toch ALLE grenzen van welvoeglijkheid!

KEVIN : *(giet koffie in voor Valerie, sec)* Met Viagra? Enkel wat meetkundige dimensies, zoals: hoogte, dikte, lengte, omvang, inhoud. Een wolkje melk?

VALERIE : Nee, alleen twee klontjes suiker. *(zet de pillen in de kast)*

KEVIN : *(terwijl hij suiker in haar koffie doet en het kopje omroert)* A propos, uw vriendin Myriam heeft daarnet gebeld.

VALERIE : *(blij)* Myriam?! Wat wist ze te vertellen?

KEVIN : Euh... Ze zei: *(imiteert opgewonden tiener en dito stem, met hier en daar het typisch gegiechel)* "Oh! Met de butler! Heeft Valerie een butler tegenwoordig? Weer een nieuw project van het ministerie, zeker? Tof! Zeg butler, zoudt ge Valerie willen zeggen dat Myriam, haar beste vriendin, gebeld heeft? Zeg haar dat ik straks langs kom. Want ik heb Keigoed nieuws! Ik heb sedert gisteren een lief. Wow! Een kei-knappe! Hij lijkt op Leonardo Di Caprio! Ik heb met hem gevrijd dat de slipjes in de geburen vlogen. Hihhi! Ik kom het straks vertellen, binnen een half uurtje ben ik daar. By the way, vraag eens aan Valerie of ik volgend weekend haar rode BH mag lenen? Of als ze inmiddels nog iets pikanters moest hebben. Doe-oej!"

VALERIE : Dat zal niet gaan. Die rode heb ik aan.

KEVIN : Ge hebt misschien iets pikanters? Een wonderbra? Een tanga? Een jartellenhouderke?

VALERIE : *(lachend)* Doe niet onnozel en drink uw koffie uit.

MAURICE : *(op via trap)* En hier is ze dan: mijn lieve Betty!

(MAURICE kondigt met breed gebaar Betty's komst aan, waarop Betty met de glamour en allure van een koningin op de trap verschijnt.)

BETTY : Wat een snoezige leefruimte! Och! Met een grijze vloer! Dat was me gisteren niet opgevallen. Ik moest zo snel mee naar boven, eh. *(giechelt)*

MAURICE : Ziet gij graag een grijze vloer?

BETTY : Ik heb abrikozenkleurige tapis-plein. Speciaal gekocht voor Fiefieke, mijn

lief, abricot poedeltje. Dan is ze assorti, ziet ge. (*gaat naar beneden*)

VALERIE : (*imiteert poeslief BETTY's maniertjes*) Wij hebben grijze vloer. Dat is assorti met de wieltjes van mijn rolstoel.

BETTY : (*met afgrijzen over de gordijnen aan de deuropeningen*) Aarch! Die gordijnen! Wat een pijnlijke kleuren! Kunt ge daar geen deuren hangen?

MAURICE : De deuropeningen moeten eerst verbreed worden, voor Valerie. Dan kan ze beter door met haar rolstoel. We wachten al maanden op de goedkeuring van een toelage.

BETTY : Ah! Sedert wanneer krijgt ge daar toelagen voor?

MAURICE : Van een fonds voor aanpassingsverbouwingen voor minder validen. Maar of het zal lukken? Dan mogen ze niet struikelen over mijn jaarlijks inkomen.

BETTY: (*gretig*) Verdient ge zo veel?!

MAURICE : Normaal verdien ik 125 Euro onder het toegelaten maximum om subsidies te krijgen. Maar wij moesten de voorlaatste aangifte insturen, juist van een jaar, dat Valerie met een vakantiejob 250 Euro bijverdiend had. Samen hadden wij 125 Euro te veel! Dus heb ik "per ongeluk" de laatste belastingsaangifte gebruikt. Ik hoop dat het niet opvalt. Tja, ge zijt Belg of ge zijt het niet, eh!

BETTY : Oh mijn lieve, lepe schat! En dat dus Valerie? Uw invalide dochter? Blij met u te mogen kennismaken.

VALERIE : En gij zijt dus Betty, de valide minnares van onze pa? Ten zeerste verplicht met u te mogen kennismaken, mevrouw.

MAURICE : (*spelend waarschuwend*) Valerie-ie!

BETTY : Och laat maar, het kind kan er niet aan doen dat ze gehandicapt is, eh?

VALERIE : Gij kunt er toch ook niet aan doen, dat ge er zo uit ziet, eh madame?

MAURICE : Valerie-ie!

VALERIE : (*gespeeld onschuldig*) Ja pa?

MAURICE : Had ik u niet gevraagd om de tafel te dekken voor drie?

VALERIE : Oeps! Vergeten.

KEVIN : Ze heeft het druk gehad: de telefoon heeft één keer gebeld, de postbode twee keer...

VALERIE : Ach ja! Ik moet u nog betalen!

(*VALERIE bolt achteruit en stoot bij het draaien met de voetsteunen tegen Betty's benen. Betty kermt.*)

VALERIE : Oh sorry! Ge hebt haar vergeten zeggen dat ze hier scheenlappen moet dragen, pa!

BETTY : Aaah! Dat is een inwendige bloeditstorting, ik voel het! (*hinkt naar sofa, ondersteund door Maurice*) Oh Maurice, het doet pijn!

KEVIN : Ijs op leggen. Dat helpt. Waar is de ijskast?

MAURICE : Bij ons staat die in de keuken. En bij u?

KEVIN : Ook. *(af via keuken)*

MAURICE : *(terwijl hij voortdurend Betty's bezeerd been kust)* Oh mijn honingbolleke! Mijn spruitje! Mijn knoflookske!

BETTY : Oh Maurice, dat onze sprookjesnacht zo moet eindigen!

MAURICE : Er komen nog 1001 sprookjesnachten, mijn engeltje. Nog veel mooier dan vannacht.

VALERIE : Oh ja! Nog héél actieve! Kunt gij daar nog tegen op uw leeftijd, madame? Die van vorige week was veel jonger, en heeft forfait moeten geven, nietwaar pa?

MAURICE : *(keert zich boos tot VALERIE, die onder zijn bedreiging achteruit bolt)* Valerie! Ik hou van Betty!

VALERIE : Ik niet.

MAURICE : Ik ben verliefd op haar.

VALERIE : Dat gaat over.

(KEVIN op met ijs)

MAURICE : Valerie, verliefd zijn is iets moois. Het is sprankelend. Het kleurt iedere dag.

VALERIE : Dat doet VTM ook.

MAURICE : VTM kunt ge weg zappen. Verliefd zijn niet. Dat overvalt, zo maar; overgiet alles met pastelleuren, tintelt, zingt, verwarmt...

BETTY : Ach doe geen moeite, Maurice! Wat begrijpt zo'n kind van de liefde.

(Kevin merkt dat Valerie snuift, kookt, stoomt en drukt het ijs op haar voorhoofd.)

VALERIE : (duwt Kevin weg) Zo'n kind begrijpt daar natuurlijk geen fluit van, Madame Tapis-plein! Ah nee! Want ik ben een homp vlees in een karreke, zonder verstand en zonder gevoelens. En daarbij nog een lastig jong ook! Maar als ge pa aan de haak slaat, zit ge met mij opgeschept, hoor! Want ik geraak niet van 't straat. En ge weet toch dat gehandicapten vreselijk onhandelbaar kunnen zijn! Want die begrijpen niks, voelen niks, kunnen niks, krijgen voortdurend aanvallen... van neerslachtigheid, van woede, van ... van...

(Valerie fingeert een epileptische aanval, slaat ongecontroleerd en wild met armen en hoofd.)

BETTY : *(springt op)* Dat kind is bezeten! Van de duivel!

MAURICE : Maar nee! Dat is alleen maar een aanval van epilepsie.

(Valerie klampt zich aan Betty's rok vast, sleurt en slaat...)

BETTY : *(tot Valerie)* Stop of ik roep de politie! Laat me gerust!

KEVIN : Duurt zoiets lang?

MAURICE : Eventjes. Maar 't lijkt een eeuwigheid.

BETTY : Ah! Laat me los! AAAH! Maurice! Ze vermoordt me!

MAURICE : Niet bang zijn, mijn engeltje. Daar zijn we voor verzekerd.

(Valerie trekt Betty's rok naar beneden, valt daarna uit de rolstoel, schudt, beeft en fingeert dan een coma. Maurice neemt Valerie in de armen en gaat met Valerie op schoot in de sofa zitten. Inmiddels gedraagt Betty zich hysterisch.)

BETTY : Ze heeft me uitgekleet! Dit is zedenschennis! Pure zedenschennis.
Postman! Gij zijt getuige!

KEVIN : *(droogjes)* Van beige steunkousen en een flanelen onderkleed. Dat wordt een pikant verslag!

BETTY : En kijk nu mijn rok! Mijn zondagse rok van "soiederaderel" (=soie *naturelle*)! Ze heeft de knoop er afgetrokken! De stof is kapot! Wie gaat dat betalen, Maurice?

MAURICE : De verzekering... als ge er een factuur bij doet.

BETTY : *(stapt in haar rok)* De franke tik! Nu heb ik zondag niks om aan te doen. Neem het me niet kwalijk. Ge zijt een beste vent, Maurice. Maar uw dochter hoort thuis in een gesticht!

MAURICE : *(boos)* Wablieft?!

BETTY : *(scharrelt schoenen, rok en handtas bij mekaar)* Ze heeft me aangerand, mijn rok geruineerd. Het is schandalig! Maar ik laat dat zo niet. Ge hoort nog van mij. *(af)*

MAURICE : Doe wat ge niet kunt laten, mens.

KEVIN : Gaat ge haar niet achterna?

MAURICE : Een vrouw en een tram moet ge nooit achterna lopen, jongen. Er komen er nog wel.

VALERIE : *(komt bij)* Hoe laat is het?

MAURICE : Kwart voor negen, schatje.

VALERIE : Moet gij niet gaan werken, pake?

KEVIN : Euh... Ik wel. Ik had mijn toer al moeten gedaan hebben.

MAURICE : *(terwijl hij Valerie in haar rolstoel zet)* Ga dan maar, joh! Ge zijt bedankt voor uw hulp. En pas op voor die hond van hiernaast. Het is wel maar een pinksterke, maar een louche.

VALERIE : Het is een gastronomisch fijnproeverke. Het is verzot op achillespezen van postbodes.

KEVIN : Bedankt, plaaggeest!

VALERIE : Tot ziens, butler!

(Kevin af)

MAURICE : Gaat het beter, poeske? Zou ik kunnen gaan werken of moet ik verlof vragen?

VALERIE : Ik red me wel. Ga maar werken. Maar dan wel met een fatsoenlijk geknoopte das. Kom hier. *(Maurice zet zich op de knieën en laat zijn das strikken.)* Betty past niet bij u pa!

MAURICE : Jawel! Wij zijn een volmaakt paar. Op slechts op een paar details na.

VALERIE : Details?

MAURICE : Wel euh... Ze lust geen bloedworsten.

VALERIE : En dat is uw lievelingskost!

MAURICE : En ze hoort Helmut Lotti niet graag zingen.

VALERIE : En gij hebt al zijn CD's!... Hoe was 't in bed?

MAURICE : ... *(ernstig)* Slapjes.

VALERIE : *(lacht)* Dat had ik wel gedacht! En zij noemde het een sprookjesnacht?! Arme, edelmoedige prins. Als ik u was zou ik toch wachten op iets pittigers.

MAURICE : Mm... Germaine van het kadastraal inkomen, dat ziet er iets pittigs uit. Misschien kan ik haar eens uitnodigen. *(Valerie snokt de das dicht.)* Au!

VALERIE : Om een vrouw te boven te komen, moet ge niet direct onder een ander gaan liggen!

MAURICE : Daar gaat het niet om, Valerie. Ik wil beminnen en bemind worden. Dat is het mooiste dat er bestaat!

VALERIE : Dat zeggen ze allemaal, dus dat zal wel. Vergeet uw lunchpakket niet.

(We horen geblaf en daarop de bel.)

MAURICE : Laat maar. Ik doe wel open. *(gaat naar hal)*

VALERIE : Hoort! Kevin is hiernaast. *(We horen geblaf, gegrom en daarop gekerm van een hond.)* Oef! Kevin heeft zijn achillespezen nog, maar dat beest is alle interesses kwijt, zelfs voor een tafelpoot.

MAURICE : *(off set)* Ah! Miss Sprudelwasser!

MYRIAM : *(op)* Is de butler al weg?

VALERIE : *(lachend)* Hij is naar de post.

MYRIAM : Is 't een knappe?

MAURICE : Meisjes, ik ga werken. Tot straks, schatje. En braaf zijn, eh?

VALERIE : Tot straks, pa. En maak asjeblieft geen afspraak met Germaine.

MAURICE : *(plagend)* Wel euh... bij nader inzien denk ik, dat Samantha beter bij me past. Dat is een jonge weduwe. Ze is dienstster in het stationsbuffet, heeft maat 40, een Maltezerke, vier katten... Ik zal eens vragen of ze met mij naar de cinema wilt gaan.

VALERIE : Ga werken, treiterskop!

MAURICE : Myriam! Valerie heeft daarjuist een aanval gehad. Als ge me moest nodig hebben, ge kent mijn nummer, eh? *(af)*

MYRIAM : Okido!

MYRIAM : Uw pa is precies weer krols?

VALERIE : Zwijg stil! Hij had weeral een nieuw lief bij vandaag!

MYRIAM : Wow!

VALERIE : Nee, geen wouw. 't Was een kwal. Een slijmerige kwal.

MYRIAM : O jee! En ze heeft de butler nog opgevrijd ook, zeker?

VALERIE : *(lacht)* Nee. Die vond haar flanellen onderkleed niet sexy.

MYRIAM : Ja zeg! Is het hier een orgie geweest? Ge hadt me wel eens kunnen roepen, eh!

VALERIE : Ge zoudt niet aan uw trekken gekomen zijn. Maar ge zoudt wel plat gelegen hebben van 't lachen. Ik heb miss slijmbal uitgekleet.

MYRIAM : *(bekijkt VALERIE ongelovig)* Hey! Me niet op stoopjes trekken, eh!

VALERIE : *(giechelt)* En toch is 't waar. 't Begon zo. Vanmorgen, boven aan de trap, kondigt onze pa, heel plechtig, zijn nieuw lief aan: Betty.

MYRIAM : Wow! Ik zie 't gebeuren! *(theatraal)* Ladies and gentlemen, may I present, the one and only... Sexy Betty! En toen verscheen ze. *(sprint de trap op, imiteert een groetende paus op het balkon)*

VALERIE : *(proest het uit)* Zo niet, geflipte! Ze had meer streken!

MYRIAM : Zo dan? *(gaat de trap af, terwijl ze een blasé Betty imiteert)*

VALERIE : Dat is ze. Kunt ge begrijpen dat ik er een hekel aan had voor ze beneden was?

MYRIAM : *(geacteerd hautain)* Dàt begrijp ik best, liefje, maar dat is geen reden om haar in haar nakie te zetten, nietwaar?

VALERIE : *(acteert ook geaffecteerd hautain)* Zo pervers was ik niet, jongedame. Ik heb enkel haar beeldig C&A-rokje gestript.

MYRIAM : *(trekt neus op)* Aah! C&A! *(fier)* Mijn garderobe komt van de Wibra.

VALERIE : Dat mens had geen etiquette. Dat bleek overduidelijk aan de manier waarop ze met me kennis maakte. *(imiteert Betty)* " Ah! Daar is ze dan! Valerie! De IN-valide dochter van Maurice!"

MYRIAM : *(oprecht verbaasd)* Zei ze dat?! Zo?

VALERIE : Zo! En met dezelfde schaapachtige liefталigheid zwijmelde ze van de ene stompzinnige opmerking in de andere. Ze fladderde rond onze pa als een dartel nijlpaard en hing slap van compassie om mijn "handicap". Ik kreeg er het vliegend... 'tapijt' van. En toen ze kirde: "Ach doe geen moeite, Maurice! Wat begrijpt zo'n kind van de liefde." kon ik me niet meer houden. Ik heb haar uitgekafferd, greep haar rok beet en sleurde...

MYRIAM : ...haar billen bloot!

VALERIE : *(lacht)* Nee. Toen paradeerde ze in een *(hautain)* flamingo-rose kruippakje.

MYRIAM : Wow! Kei-show! Wat zei uw pa? Was die niet kwaad?

VALERIE : Maar nee! Ik heb dat allemaal geraffineerd gecamoufleerd. Met een epileptische aanval. Dat is het voordeel van gehandicapt zijn, eh? Ge kunt van alles voor hebben.

MYRIAM : Gij uitgekookte Bicky-burger! Gij hebt dus geen aanval gehad vandaag?! *(Valerie schudt nee)* En uw pa had niet door dat het geacteed was?

(Valerie schudt nee. Myriam loopt naar het telefoontoestel.)

VALERIE : Ge gaat het toch niet tegen onze pa zeggen?!

MYRIAM : Ik ga de Blauwe Maandag Compagnie opbellen. Zeggen dat hier een uitzonderlijk talent zit.

VALERIE : Oef! Het zou er nogal batteren als onze pa dat moest weten.

MYRIAM : Eigenlijk is wat ge doet niet netjes, eh Valerie! Ge bedriegt uw pa en ge maakt hem ongerust, omdat... Ja waarom eigenlijk?

VALERIE : Hij wordt te rap verliefd, en dan nog op trezebezen. Ik kan dat geflikflooï niet meer aanzien.

MYRIAM : Dat hoort bij verliefd zijn! Ik kan van mijne Jan ook niet afblijven!

VALERIE : Ah ja, gij hebt een lief! Een Jan? Welke Jan? Toch Jan Verhulst niet?!

MYRIAM : Die pannekoek?! Ja zeg! Ik ben niet op mijn kop gevallen! Nee, het is gene van onze basketbalploeg. 't Is ene van Haaasselt. Oh! Alles duurt er zo héérlijk lang bij!...

VALERIE : Waar hebt ge hem leren kennen?

MYRIAM : Hij had een contactadvertentie staan op Internet.

VALERIE : Op Internet?! Internet zit vol bluffers.

MYRIAM : Jan had er een foto bij staan. Start uw computer eens op. Dan kunt ge hem zien.

VALERIE : (*start computer*) Staat hij nog altijd "te koop" of hangt er nu een band over: "verkocht"?

MYRIAM : Het duurt ongeveer veertien dagen om een advertentie te verwijderen.

VALERIE : Mm... Intussen zou hij dus nog een mail kunnen ontvangen van Pamela Anderson?

MYRIAM : Ja. En ik ene van Eddy Wally! Duuh! (*Myriam logt in op Internet*)

VALERIE : Hoezo? Hadt gij ook een advertentie gezet?

MYRIAM : Ja. Ik heb me kapot gelachen! Ik had staan: "Knappe griet verveelt zich. Wie doet er iets aan?" Tot nu toe hebben er 107 geantwoord.

VALERIE : En die wilden allemaal een spelletje komen spelen?

MYRIAM : Van de Kama Sutra tot "Schipperke mag ik over varen". Kijk dat is de site.

VALERIE : Wacht! Ik ga ook een advertentie zetten!

MYRIAM : Hé ja! Dan kunnen we nog eens lachen.

VALERIE : "Plaats hier uw advertentie". Wat zou ik schrijven?...

MYRIAM : "Jong, knap, avontuurlijk en snugger blondje,"

VALERIE : (*typt en giechelt*) ... "MET eigen wagen"

MYRIAM : "en pikante lingerie".

VALERIE : (*lacht*) Dan is mijn mailbox te klein, joh!

MYRIAM : Wacht! Er komen nog schiftingsvragen. Ge gaat toch nog eisen stellen?

VALERIE : Hoge eisen! "...wenst ontvoerd te worden door de piraat van haar dromen."

MYRIAM : "Bij voorkeur met woeste baard en snor".

VALERIE : "Hoe ruiger hoe liever."

MYRIAM : "Een ooglapje is een must"

VALERIE : Hm! Hoe sexy!...

MYRIAM : Nu nog een Schots rokje.

VALERIE : "Schots rokje en doedelzak absoluut gewenst."

MYRIAM : En spierballen! Hij moet u toch kunnen optillen!

VALERIE : En me op tafel zetten, met mijn gat in de boter. En me dan kussen, tot alles week wordt... Mm!

MYRIAM : Zet dan maar ineens: "Enkel gespierde directeur van een melkerij komt in aanmerking."

VALERIE : "Moet wel zo heet zijn als een hoogoven."

MYRIAM : "Extra extra large lichaamsdelen en het ontbreken van een bewijs van goed gedrag en zeden, zijn geen bezwaar."

VALERIE : "Gelieve snel te reageren! Valerie@hotmail.com. "

(Valerie en Myriam liggen plat van 't lachen.)

MYRIAM : Pong!

VALERIE : Wat hebt ge gedaan?

MYRIAM : Die advertentie opgestuurd. Ik wil weten wat daar op af komt.

VALERIE : Allezins niks serieus. Heel Internet is immers een bende Pinocchio's.

MYRIAM : Jan is wel serieus. Kijk, dat is zijn foto. Een kei-knappe, eh?

VALERIE : Hij heeft vier hoektanden.

MYRIAM : (*verliefd*) Hij lijkt een beetje op David Bowie, eh?

VALERIE : Mij lijkt hij eerder op een vampier

.

MYRIAM : Jan is lief, nederig, eerlijk... Hij zei dat ik het liefste meisje van de hele wereld was.

VALERIE : En dat noemt gij eerlijk?

MYRIAM : Zoals hij het zei? Ja! We hadden een afspraak op de bank voor de bibliotheek. We zaten nog geen vijf minuten of hij nam me al in zijn armen; keek lang, heel lang in mijn ogen - ik verdronk in zijn blik - en toen fluisterde hij het, zachtjes, in mijn oor...

VALERIE : Het zal dan toch waar zijn, dat geleuter mooier klinkt als het gefluisterd wordt.

MYRIAM : Ja hallo, stoorzender!

VALERIE : Sorry.

MYRIAM : Ik ben stapelverliefd, Valerie! Mijn buik is één nest vlinders! Het begon al toen ik hem zag aankomen. Mijn bloed klotste door mijn aders. Oh Val, ik dacht dat ik ging sterven! 't Is een kei-knappe bink! En hij kan kussen! Hij kust me zo zaaalig leeg. Ik had twee vlekken in mijn nek. En als hij lacht...

VALERIE : ...ziet ge vier scherpe hoektanden. Dat was al duidelijk.

MYRIAM : Zal 't gaan, ja? Nu hebt ge nog niet anders gedaan dan mijn verliefdheid belachelijk gemaakt. Als ge jaloers zijt, zeg het dan vlakaf!

VALERIE : Ge moogt hem hebben uwe Jan! Maar mijn rode BH niet, want die heb ik aan.

MYRIAM : Wie heeft u gebeten, zeg?

VALERIE : Niemand. Hier komen geen vampiers.

MYRIAM : Zijt gij jaloers?

VALERIE : Nee ik ben niet jaloers! Van mij moogt ge verzuipen in uw Jan; mag onze pa van de ene pisbloem naar de andere flapperen. Wat kan mij dat schelen! Maar ik ben het wel kotsbeu om in een cinema te zitten. Alles fladdert, zoemt, paart. Maar de lamme hommelt mag blijven zitten zien.

MYRIAM : Euh... Ik kom nog wel eens terug als ge beter gezind zijt.

VALERIE : Doe dat! En breng dan uw vampier mee. Want tegen dat ge terug komt... heb ik ook een lief!... Heb ik ook iemand die leugens in mijn oor fluistert, die me leeg kust... Iemand die me weg voert uit dit flutdorp, waar ge op wielen niet eens het gemeentehuis binnen kunt. Iemand die altijd bij me blijft, voor me zorgt.

Iemand met gevoel voor humor. Iemand die niet bestand is tegen mijn rode BH.

MYRIAM : Valerie, word wakker!

VALERIE : Ik ben wakker. Klaar wakker. Ik "zal" een lief hebben! En als ge me niet wilt helpen, mij ook goed! Ik krijg het alleen ook wel afgehaspeld. Ga maar naar uw Dracula en laat u opvreten!

MYRIAM : (*kwaad*) Hadt ge het fatsoenlijk gevraagd, zou ik met alle plezier geholpen hebben. Maar zo?! Ge zijt een feeks, Valerie! Een dikke egoïste! Alles moet rond uw persoontje draaien, eh? Heeft uw pa een lief: rap een klucht opvoeren en haar buiten jassen, want uw pa is van U! Heb ik een lief: sito presto belachelijk maken, want ik ben uw vriendin. Maar vanaf vandaag niet meer!...

MAURICE : (*off set*) Joehoe! Ik ben al terug!

MYRIAM : ...Ge kunt de pot op!

MAURICE : (*op*) Ikke?

MYRIAM : Nee, die venijnige dochter van u, met haar rotopmerkingen en intriges!

MAURICE : Och, ze is in haar "publiciteitsjaren".

MYRIAM : Noem haar kuren zoals ge wilt, maar als ze nog eens een aanval krijgt, laat haar liggen. Want dat is pure komedie, om haar slag thuis te halen! (*af*)

VALERIE : (*sist*) Judas! (*wil naar haar slaapkamer*)

MAURICE : (*trekt Valerie's rolstoel terug*) Kom eens hier, gij!

VALERIE : Als het is om de tafel af te ruimen, dat kunt ge zelf ook.

MAURICE : Die moet niet afgeruimd worden. Ik heb nog niet gegeten.

VALERIE : Laat me dan los. Dan smeer ik uw boterham. Wat mag er op?

MAURICE : *(laat de rolstoel los)* Choco. *(gaat aan tafel zitten)* Wat bedoelde Myriam?

VALERIE : *(terwijl ze een boterham begint te smeren)* Het is uw schuld! Gij met uw geiten! Ja, ik heb komedie gespeeld!

MAURICE : Gij hadt geen aanval?

VALERIE : Gij hadt een aanval! Van gezichtsverbijstering!

MAURICE : Gij hebt zo maar Betty's rok uitgetrokken?!

VALERIE : Ze verdiende niet beter! De hete trut! En gij lijdt aan een chronische verliefdheid. Daar kunt ge wel niet mee naar de dokter, maar daar moet ook iets aan gedaan worden.

MAURICE : Ze was niet heet.

VALERIE : Zoals al uw vorige dellen had ze misschien iets te kort, omdat gij iets 'te kort' hadt?

MAURICE *(merkt dat VALERIE confituur op zijn boterham smeert, streng)* Ge smeert confituur op mijn boterham en ik had choco gevraagd!

VALERIE : *(rijdt naar de kast)* En ik had gevraagd om hier met geen lieven meer aan te komen. *(neemt Viagra)* Of is het omdat uw hormonen nog eens één keer uit de band willen springen? Nog eens één keer een nachtje willen doordoen, voor ze

in quarantaine kunnen gaan? *(terwijl ze de Viagra pillen op de boterham strooit)*
Wel laat ze dan een hele nacht de macarena dansen, verdomme! Maar daarna wil ik hier geen verliefde kwakkels meer zien. *(geeft boterham aan Maurice)*

MAURICE : Wat hebt gij daar op gedaan?

VALERIE : Voor 140 Euro Viagra. Betty zal ofwel content, ofwel knock-out zijn.

MAURICE : *(terwijl hij de pillen met confituur van de boterham schraapt en in het confituurpotje deponeert)* Valerie kindje, als ge zo doorgaat, zeg ik bij de volgende sociale controle, dat ge onhandelbaar wordt.

VALERIE : En als gij zo doorgaat, zeg ik dat ons huis een hoerenkot is.

MAURICE : Het is hier geen hoerenkot. Gij weet niet wat liefde is. Ge hebt het nog nooit meegemaakt. *(zet doosje Viagra in de kast; Valerie rijdt naar de computer)*
Wat gaat ge doen?

VALERIE : *(start computer)* Een reclamespotje maken op Internet voor iemand in haar publiciteitsjaren, en chatten.

MAURICE : OK. Reageer u daar maar eventjes af. Ik ga Betty opbellen. Ik ben vandaag de hele dag thuis. De NMBS was weer in staking. Ik ga het proberen goed te maken. En gij gaat u verontschuldigen!

(Maurice draait telefoonnummer, Valerie rijdt naar haar slaapkamer)

MAURICE : Gaat ge slapen?

VALERIE : Nee. Iets lossier aantrekken... Ik ga tippelen. *(af)*

MAURICE : Typen. Het juiste woord is typen, Valerie. Hallo! Betty? 't Is Mauricee.

Zijt ge nog kwaad?

(Het ratelt en vlamt langdurig aan de andere kant van de lijn. Er wordt gebeld. Maurice probeert een paar keer te zeggen dat er gebeld wordt, maar krijgt geen kans. Er wordt weer gebeld. Maurice legt de hoorn neer; snel af via hal. Maurice en Pierre op.)

MAURICE : Kom maar binnen. Ik zal haar direct roepen. *(luistert verder naar Betty's verhaal)*... Trekt ge niks terug?! Als ge wilt gaan we dat vandaag samen kopen. Ik heb een dag vrijaf. De NMB... 300 Euro?! Voor een rok?!... Wie is Rodier?... Ja, dat zal wel een héél mooie rok zijn! Komt gij dan naar hier?... Tot seffens, mijn snoepeke! *(Maakt kusgeluidjes op de hoorn en haakt in.)* Dat was...

PIERRE : *(guitig)*... duidelijk.

MAURICE : Gij moest mijn dochter hebben?

PIERRE : Zij doet toch de inschrijvingen voor de basketbal?

MAURICE : Ah ja! Momentje. *(voor gordijn van slaapkamer)* Valerie! Hier is een nieuw lid voor de basketbalploeg. Komt gij die jongen inschrijven?

VALERIE : *(off set)* Als 't een knappe is.

MAURICE : *(monstert Pierre)* Hm... Als ge 't mij vraagt is het een gecloonde "Boyzoner".

(De gordijn vliegt open. Valerie op, uitdagend gekleed en fel opgemaakt als een callgirl. Pierre en Maurice staren Valerie aan. Valerie staart Pierre aan.)

PIERRE : Waw! Ik wist niet dat Barbies konden groeien!

MAURICE : *(verbijsterd)* Ze zijn groot voor ge het weet.

VALERIE : Gij komt u laten inschrijven?

PIERRE : Yep. En ik hoop dat het een héél lange vragenlijst is.

VALERIE : Een vraag of tien.

PIERRE : Dat is dan brute pech!

VALERIE : Maar ik schrijf wel langzaam. *(haalt een formulier)*

PIERRE : Groovy! We zitten op dezelfde golflengte. *(tot Maurice)* En gij gaat seffens winkelen?

VALERIE : *(lief)* Pa gaat NU zijn slaapkamer stofzuigen. Als ik een inschrijvingsformulier invul en persoonlijke vragen stel, trekt mijn pa zich altijd discreet terug. Nietwaar, pa?

MAURICE : *(begrijpt de hint)* Oh! Euh... Die is gisteren wel gestofzuigd, maar die moet vandaag opnieuw gestofzuigd worden. Wij zuigen iedere dag stof. *(af via keuken)*

PIERRE : Geez! Zoveel bochten en ik heb geen remmen!

VALERIE : Ik heb remmen.

PIERRE : Ge zet ze toch af?

VALERIE : Dat hangt van uw rijgedrag af.

PIERRE : Dat is wild, vastberaden en cool, zoals Dirty Harry. Kent ge die?

MAURICE : *(op met stofzuiger)* Ja! Wacht! Niet zeggen! Ik weet het!.. Clint Eastwood! *(de bel gaat)* Ik heb het juist! *(juicht)*

VALERIE : Er is gebeld. Aan de voordeur.

(Maurice af via hal.)

VALERIE : Hoe heet gij?

PIERRE : Pierre Claes.

VALERIE : *(noteert)* Woont gij ver van hier?

PIERRE : In Kasterlee. Dat is met mijn Ferrari maar tien minuten vliegen.

VALERIE : En gij wilt hier bij de club? In Kasterlee is toch ook een basketbalclub?

PIERRE : Een shit-club.

(Maurice en Kevin op)

MAURICE : Valerie! De postbode zegt, dat ge hem nog niet betaald hebt. Gij regelt dat? *(met stofzuiger af via trap)*

VALERIE : *(vrolijk)* Ah Kevin!

PIERRE : Kevin? *(merkt Kevin, ijzig)* Ah. Kevin.

VALERIE : Dit is Pierre Claes.

KEVIN : *(ijzig)* Ach zo. Pierre Claes.

VALERIE : Hij komt zich inschrijven in de basketbalclub. Zeg, wat hebt ge uitgespookt met die hond van hiernaast? Volgens het gejack van daarstraks zit dat beestje nu zonder beiaard.

KEVIN : *(lacht)* Gij hebt toch nogal uitspraken!

VALERIE : *(guitig)* Zonder gevoel in de benen wil niet zeggen zonder gevoel voor humor, eh makker! Hoeveel was het? 130 Euro?

KEVIN : 140.

VALERIE : Hm. Afbieden lukt dus niet bij u. *(af via keuken)*

PIERRE : *(ijzig)* Postbode geworden?

KEVIN : *(ijzig)* Ja. Geen schaapherder.

PIERRE : Dat zal niet. Daar deugt ge niet voor.

KEVIN : Weet zij het al?

PIERRE : Durft niet, eh!

KEVIN : *(steekt middelvinger op)*

(de bel gaat)

VALERIE : *(off set)* Wilt gij eens open doen, Kevin?

KEVIN : Ah! Ik ben weer in dienst. *(af via hal)*

(er wordt boven op de slaapkamerdeur geklopt)

PIERRE : Ja! Binnen!

MAURICE : *(op met volle stofzuigerzak)* Sorry, maar de zak was vol.

(Betty, Kevin en Valerie op)

BETTY : Maurice! Ik heb u gemist!

MAURICE : Ik u ook Bettieke!

VALERIE : Ge hebt geluk dat ze weg gegaan is, eh pa! Anders hadt ge haar niet kunnen missen.

MAURICE : *(geeft stofzuigerzak aan Kevin)* Hou eens even vast, joh! *(omhelst Betty)*

PIERRE : Zal ik op een andere keer terug komen?

VALERIE : Nee, nee. Als ik Kevin betaald heb, kom ik terug bij u. *(neemt stofzuigerzak en geeft die aan Pierre)* Hier, hou even vast, dan kan Kevin de formulieren ondertekenen.

(Terwijl Valerie en Kevin de transactie afwerken...)

BETTY : 't Is een donkergroene rok, Maurice. Glanzend groen. Met twaalf gerende panden. Als ik daar een wals mee dans, waaiert hij elegant open onderaan en...

PIERRE : ... onthult elegante benen.

BETTY : *(giechelt)* Juist. Wie is die charmante jongeman?

VALERIE : (*verliefd*) Pierre.

KEVIN : (*sarcastisch*) Jozef.

MAURICE : Hij komt zich inschrijven in de basketbalclub.

PIERRE : (*was boos naar Kevin gegaan, drukt stofzuigerzak in Kevins handen*)
Voor vrienden is het "Pierre"!

BETTY : (*leest inschrijvingsformulier*) Pierre Claes van Kasterlee. Toch niet van
DE Claes van Kasterlee? Die met zijn chique villa en koekjesfabriek?

PIERRE : Dat is mijn vader.

BETTY : Oh! Maar dan is die gele Ferrari buiten van u?!

PIERRE : Yep.

MAURICE : Een Ferrari?!... Hebt gij geen dorst? Wat mag het zijn? Een pintje?

BETTY : Lindestraat. Hij woont in de Lindestraat. Schrijf maar op. (Valerie noteert)
Die grote witte villa met smeedijzeren hekken en gouden punten. Is 't niet waar?

MAURICE : Of hebt ge liever een witteke?

PIERRE : (*legt arm rond Valerie*) Nummer 12.

KEVIN : (*geeft stofzuigerzak aan Maurice*) Ik moet er vandoor.

MAURICE : Gij geraakt wel buiten?

KEVIN : Ja, ja. *(af)*

MAURICE : Geslacht?! Moeten ze dat ook al weten?

PIERRE : Schrijf maar op: héél mannelijk.

BETTY : Nationaliteit: Belg. Zijn grootvader was kolonel in het leger en zijn grootmoeder is de dochter van een notaris. Die zitten er allebei ook warmpjes in.

VALERIE : Moeten jullie niet gaan winkelen?

BETTY : Oh ja! We zijn direct weg! Zeg Maurie-iece. Bij die rok hing een bijpassend bloesje. Met geborduurde roosjes op de mouwen. Een schattig bloesje! Ik verjaar volgende week. Als ge wilt, zoudt ge...

(er wordt gebeld)

MAURICE : Wie is dat nu weer? *(geeft stofzuigerzak aan Betty; af via hal)*

BETTY : Uw moeder draagt ook pure haute couture. *(tot Valerie)* Als ge bij die mensen op bezoek gaat, doe dan maar iets deftigers aan. Ze hebben een totaal andere smaak dan die van u op dit ogenblik. Ik zou me zo niet durven etaleren.

VALERIE : Gij hebt er ook de merchandise niet voor.

(Maurice en Samantha op)

SAMANTHA : *(wil achteruitkrabbelende Maurice omhelzen)* Waarom liep ge zo snel weg? Ik kreeg niet eens de kans om te zeggen: "Ja! Ja! Ja! Ik wil met u naar de cinema deze avond!" Ook al spelen ze "Sneeuwwitje"! *(omhelst Maurice)*

VALERIE : O.o. Onze pa heeft te vroeg gedemarreerd.

BETTY : Maurice!

SAMANTHA : Elke keer als ge iets kwam drinken, dacht ik: Vraag het nu! Neem me mee! Naar de cinema, naar u thuis, naar uw bed...

BETTY : Maurice! Wie is dat?

MAURICE : S.S.Samantha.

PIERRE : Mm! Een knappe griet!

BETTY : En wie is Samantha?

SAMANTHA : *(zwoel)* Een vrouw die naar Maurice verlangt en hem ALLES wil geven.

MAURICE : Valerie! Wat moet ik nu doen?

VALERIE : Wacht ik zal aftellen. "Potte, potte, potte. Jantje in het mandje en hij riep, jij bent hem niet." Betty mag naar huis!

BETTY : Ik ga niet naar huis! Maurice en ik gaan een rok kopen!

SAMANTHA : Ga met uw moeder maar eerst een rok kopen, schatje. Wij zien en voelen mekaar vanavond wel.

BETTY : Ik ben zijn verloofde! Wij hebben vannacht samen geslapen.

MAURICE : Ja, maar niks gedaan!

BETTY : We hebben in mekaars armen geslapen!

SAMANTHA : Als ik dat moest geweest zijn, zoudt ge niet geslapen hebben.

MAURICE : (*gretig*) Dat denk ik ook niet.

SAMANTHA : Ik zou er een nacht van maken, waarin de wereld stil staat,...

MAURICE : ... waarin alleen wij twee bestaan,...

SAMANTHA : ... waarin we strelen, spelen,...

MAURICE : ... elkaar beminnen...

BETTY : Maurice! Laat gij mij vallen?

MAURICE : Tja, eigenlijk zijt ge eerlijk afgeteld, eh Betty.

BETTY : En mijn rok?

VALERIE : Als ge niet maakt dat ge weg zijt, trek ik deze ook van uw gat. Zaag!

BETTY : (*ziedend*) Daar krijgt ge de kans niet meer voor. En om uw pa naar uw pijpen te laten dansen ook niet meer! Daar zorg ik voor ! Klein serpent!

VALERIE : (*komisch dreigend*) Hela! Als ik rechtsta ben ik groter, eh!

PIERRE : Kunt gij rechtstaan?

VALERIE: (*schudt guitig "nee"*)

BETTY : (*snuivend van woede tot Maurice*) En gij! Oversekste Abraham!... Gij snurkt!

SAMANTHA : Oh maar dan legt ge toch uw lippen op zijn mond en zijn snurken wordt kreunen...

BETTY : Gij zult de knepen wel kennen! Hoer!

SAMANTHA : *(neemt stofzuigerzak van Betty over)* Kom moeke. 't Is tijd om naar huis te gaan. *("spuit" het stof in BETTY's gezicht)*

Doek

2° BEDRIJF

(Een week later. Valerie werkt, verdiept, aan de computer. De living ligt er ietwat slordig bij. De bel gaat.)

VALERIE : Een momentje. Ik kom. Direct. Als dit blad af is. *(werkt verder; de telefoon rinkelt)* Shit! Belt die ook nog! Ik kom, ik kom! *(neemt telefoon op)* Met Valerie De Batselier... Jj.nnee... mijn vader is niet thuis. Die is zelden thuis. *(de bel gaat, giechelt)* Twee keer. Dat is Kevin. *(in toestel)* Zou u binnen twee minuutjes heel die rimram nog eens willen herhalen, mevrouw? Ik moet even de voordeur open doen. Er is gebeld.... Nee, mijn pa kan dat niet! Die is niet thuis heb ik al gezegd! *(rijdt naar de hal)* Heeft hij verdomme weer een achter de hand! De Cassanova! *(af via hal, even later weer op)*

MYRIAM : *(op)* Vrijt gij met Pierre Claes?! Van wanneer? Waar hebt ge hem leren kennen? Heeft hij zijn handen thuis gehouden? Hebt ge hem gekust?

VALERIE : (*telefoneert*) Sorry madame, ge zult op een andere keer eens moeten terugbellen...

MYRIAM : Hebt ge met hem geslapen?

VALERIE : ... er is hier een journaliste van de "Kwik" voor een interview.

MYRIAM : Ge hebt toch een condoom gebruikt?

VALERIE : Nee ik heb geen condoom gebruikt! ... (*in telefoon*) Ja madame, ik weet hoe ge dat moet gebruiken. Ik heb het eens uitgetest op de teut van de koffiepot. (*haakt in*) En hou op met die stomme vragen. Nee, ik vrij niet met Pierre Claes. Nog niet. Maar ik ben wel stapelverliefd op hem. En ik denk hij ook op mij.

MYRIAM : Pierre is nooit verliefd, wel altijd bronstig.

VALERIE : Gij kent Pierre niet.

MYRIAM : Van ziens wel. En ook zijn reputatie. Pierre is gevaarlijk, Valerie! Dat is een specialist harten breken en maagdenvliezen.

VALERIE : Maak me maar iets anders wijs, want dat geloof ik niet. Hoe weet gij eigenlijk dat ik Pierre ken?

MYRIAM : Hij bazuint het overal uit. Volgens zijn boekhouding wordt gij nummer 122. Hij loopt van de ene griet naar de andere om zijn palmares indrukwekkender te maken.

VALERIE : En hij snuift Pritt zeker. Kom Myriam. De gast die gij afschildert, is ene van Beverly Hills. Gene van Kasterlee.

MYRIAM : Pierre Claes is een rokkenjager!

MAURICE : *(achterwaarts op via trap met sajete breiwool, guitig)* Kom, Mopske!
Braafjes meekomen, of ik trek!

VALERIE : Daar hebt ge nog zo ene! En dat is ook de slechtste niet.

MAURICE : Kom. Kom maar mee met het baasje.

SAMANTHA : *(off set)* Nee!

MAURICE : Ik trek, eh! Als ge niet luistert: twee rijen ineens!

SAMANTHA : *(schaars gekleed op, blijkt dat Maurice haar gebreid truitje aftrekt, giechelt)* Niet doen! Treiterskop!

(de telefoon rinkelt)

MAURICE : Uw trui was te lang. En hij is nog te lang ! Die mag gerust nog 10 centimeter korter. *(bolt verwoed wol op)*

VALERIE : *(telefoneert)* Met Valerie De Batselier.

SAMANTHA : *(giechelt)* Dat kietelt!

VALERIE : Ja, nu is mijn pa thuis. Hij heeft een sLipperdag gepakt...

(MAURICE zingt, swingt, terwijl hij draad opwindt, "Puppet on a string", daarna snokt hij de draad over. Maurice en Samantha lachen)

VALERIE : ...Van de S.I.P.S.O.P?... SIPSOP. Ah! *(tot Maurice)* Pa, moet gij zeep hebben?

MAURICE : Ja. Een liter bruine zeep. *(tot Samantha)* Want ik ga mijn poppemieke inzepen, van kop tot teen.

SAMANTHA : Nee! *(vlucht giechelend de keuken in, achternagezeten door Maurice)*

VALERIE : *(telefoneert)* Hoe, geen zeep?... Sociale Inspectie?!... Wanneer?!... Binnen een kwartier?!... Nee, nee. Dat is geen enkel probleem! We zijn allebei thuis... Tot seffens. *(haakt in)* Myriam! Algemene mobilisatie! Binnen een kwartier krijgen we sociale inspectie en de living is een varkensstal

MYRIAM : En de keuken een hoerenkot.

(We horen in de keuken een "plop")

VALERIE : Wat was dat?

MYRIAM : Een zaadlozing?!

VALERIE : Maakt dat zo'n lawaai?!

(Samantha en Maurice op met fles champagne en twee glazen. Ze trippelen guitig richting trap.)

VALERIE : En waar denken jullie naartoe te gaan?

MAURICE : Naar de kermis. *(giechelt)*

VALERIE : 't Zal hier beneden kermis zijn. We krijgen sociale inspectie. En aan haar uitleg van die heeft Miss Marple t horen heeft ze haar op haar tanden. Binnen een kwartier is ze hier. Dus ingerukt! Aankleden, bed opdekken en alle sporen van ontucht in het nachtkastje.

SAMANTHA : We maken toch eerst onze fles nog leeg, eh schatje? (*sensueel*) In het bad?

MAURICE : In een schuimbad!

VALERIE : Denk er om, pa! Een negatief verslag en ze kunnen me in een instelling stoppen.

MAURICE : We moeten toch proper gewassen zijn!

(Maurice en Samantha stoeiend af)

VALERIE : Wij zijn de stoottroep, Myriam! Een kwartier om hier een modelwoning van te maken. Als gij het stof afneemt, zal ik opruimen.

MYRIAM : Okido!

(Myriam en Valerie praten verder, terwijl ze als wervelwinden opruimen en kamer in, kamer uit vliegen)

VALERIE : Hoe is het met Jan?

MYRIAM : 't Is af.

VALERIE : Af?! Nu al?

MYRIAM : Hij wou niet mee naar het optreden van Zita Swoon. Mijnheer ging naar een fuif.

VALERIE : Zonder u?

MYRIAM : Met een ander... Ik denk dat ik non word.

VALERIE : Dat is niks voor u! Zet nog maar eens een zwoele advertentie op Internet.

MYRIAM : Hoe is het met uw advertentie? Al antwoord gehad?

VALERIE : Oei! Die was ik vergeten. Ik heb mijn hotmail niet meer gecheckt.

MYRIAM : Ja kijk dan eens! Wie weet zit er geen onstuimige Mac Planta naar u te smachten.

VALERIE : Dan moogt ge hem hebben. Ik heb nu Pierre. *(start Internet)*

MYRIAM : Trek uw ogen open Valerie! Pierre is een macho! Hij heeft een GSM, zijn portefeuille hangt aan een kettingetje; hij heeft een gouden armband en loopt zoals een orang oetang met zweren onder zijn oksels.

VALERIE : *(schatert)* Hier moet ge zien! *(leest voor)* "Prinses van mijn dromen. Ik voldoe aan al uw wensen. Geef me uw adres en ik kom u halen. Billy." Zal ik uw adres opgeven?"

MYRIAM : Nee! Want dan gaat mijn zuster er mee lopen! En zo'n Superman wil ik niet laten schieten!

VALERIE : *(giechelt)* Hoe zou hij er uit zien?

MYRIAM : Als ge hem laat komen, weet ge het.

(de bel gaat)

VALERIE : O jee! Dat zal die maatschappelijk assistente zijn. Flut! Ze kan

wachten. Een kwartier had ze gezegd. *(rommelt verder op)*

MYRIAM : Volgens mij is het een toffe knul. Romantisch. Kordaat.

VALERIE : Kom psychologe. We spuiten nog wat bruine zeep in de hoeken en dan ruikt het geschuurd. Dat geeft altijd een goede indruk.

(de bel gaat)

VALERIE : He! Misschien is dat Kevin! *(af via hal)*

MYRIAM : *(typt op computer)* "Liefste Billy. Mijn adres is: Bosvoorde 12 te Olen. Kom gauw. Valerie." Floep!

VALERIE : *(op)* Kijk Myriam! Dat is onze butler!

(Kevin op met pakje)

MYRIAM : Mm! Ik vind zijn uniform niet geslaagd. 't Is precies een postbode.

VALERIE : Hij is ook postbode. *(tot Kevin)* Dat is Myriam, met de rode BH.

KEVIN : Aangenaam. Ik ben Kevin, met de zwarte G-string.

VALERIE : Oh? Dat was me vorige week niet opgevallen! Ik zat nochtans op de eerste rij.

KEVIN : Er stond waarschijnlijk een paal in de weg. *(Kevin en Valerie gniffelen)*

MYRIAM : Butler, postbode, en nog Chippendaler ook?! *(Kevin en Valerie proesten)* Ja hallo! Mag ik mee lachen?

VALERIE : Kevin is onze nieuwe postbode. Hij trad hier vorige week voor het eerst op met open ... doek, kwam toen in een komedie terecht...

(Maurice op, met badhanddoeken gedrapeerd tot een rare vogel) en nu weer !

MAURICE: *(zingt vrolijk liedje van Wim Sonneveld)* "Zij kon het lonken niet laten, djoem djoem, zij lonkte naar iedere man, djoem djoem..."

Mag Samantha uw haardroger eens lenen, Valerieke ? 't Is een schoon zeemeerminneke als ze nat is, maar ze komt liever droog naar beneden.

VALERIE : In mijn badkamer, in het rechtse kastje. Maar maak asjeblieft dat ge gereed zijt! We krijgen nog bezoek!

MAURICE : Nog al!? Dan gaan we met velen zijn! *(fluitend af via slaapkamer Valerie)*

MYRIAM : Jeezes! Voor zijn leeftijd heeft uw pa wel energie moet ik zeggen! Wat doet hij daarvoor? Joggen?

VALERIE : Nee. Toast eten, met confituur.

KEVIN : En de inhoud van dat pakje van vorige week dan?

VALERIE : Dat is gesmolten. In de confituur. *(merkt KEVINs geamuseerd verwonderlijke blik)* Ja, dat heb ik gedaan!

KEVIN : Dat was wel te denken, Miss Kwikzilver!

MYRIAM : Hallo! Mag ik even storen? Moet er nog iets gedaan worden voor de Gestapo komt?

VALERIE : *(kijkt rond)* Parfumeer een dweil met bruine zeep, sleur er hier en daar nog eens mee door en dan zal het wel goed zijn.

MYRIAM : Okido! *(af via keuken)*

MAURICE : *(op met haardroger en plastic badeendje, zingt kinderliedje)* "Alle eendjes zwemmen in het water, falderalderire." Hi,hi! Dat gaat ze plezant vinden!

VALERIE : Nu is hij helemaal zot!

MAURICE : Ja! Zo zot als Tielebuis, van Samantha!

VALERIE : Daar moet ge zo oud voor geworden zijn, om zo'n kuren uit te halen!

MAURICE : Wacht maar tot Gij verliefd zijt! Gij doet nog meer kuren!

KEVIN :Dat wil ik wel eens meemaken!

MAURICE : Als de liefde toeslaat, weet ge pas dat ge leeft! Wordt ge één brok energie! Ge straalt uit! Ge ontvangt! Ge geeft. Ge loopt over van levenslust! Ge kunt de wereld omarmen! Alles bruist, zingt, danst! *(zingt een wals met liefdesthema, bv. Hold me tight - Lotti Classic II, walst, gelukkig, met brede gebaren en kegelt daarbij een tas of glas van de tafel)* Oeps! Als de liefde toeslaat...

MYRIAM : *(op met emmer, aftrekker en dweil)* Slaat een mens tilt.

VALERIE : En alles kapot.

MAURICE : Zijt ge al verliefd geweest, Myriam?

MYRIAM : Al dikwijls.

MAURICE : Wordt ge dan niet één brok vitaliteit? Begint dan alles niet te bruisen,

te klotsen?

MYRIAM : Als een wildwaterbaan!

MAURICE : Dan wilt ge actie! Alles op zijn kop zetten! Lachen! Leven! Vrijen!
Rijen... *(rijdt met Valerie in rolstoel de living rond)* Naar waar ge rijdt, weet ge niet
meer. Het Zuiden, het Noorden, ge zijt het allemaal kwijt. Maar ge rijdt, tegen 100
in 't uur, tegen 120 in 't uur...

VALERIE : *(joelt van de pret)* En ge vliegt!

MAURICE : Naar de zevende hemel! *(rijdt emmer omver)* Oeps!

MYRIAM : En daar zweeft ge. Gewichtsloos, tijdloos...

VALERIE : *(meegesleept, tot Kevin)* met een hart dat alleen voor hem klopt,

KEVIN : *(tot Valerie)* met een ziel die alleen voor haar glimlacht.

MAURICE : *(tot Kevin)* Een man wordt dan een stier!

MYRIAM : Een vrouw een uitdagende toreador. *(zwaait met dweil als met rode lap)*

KEVIN : Olé!

*(Maurice imiteert een aanvallende stier, stampst daarbij met de voet als briesende
stier en stoot een plant om, bekommert er zich niet om en stort zich op de dweil.
Myriam ontwijkt de "stoot", Valerie joelt en applaudisseert, Kevin raapt inmiddels
de plant op: alleen de plant met kluit. De bel gaat.)*

KEVIN : Er is gebeld! *(Niemand geeft gehoor aan zijn opmerking. Kevin zet de
plant met kluit op de tafel, morst hierbij aanzienlijk wat potaarde, dan af via hal.)*

MAURICE : Als de liefde toeslaat, speelt ge met gele eendjes in bad... (*speelt met het badeend*) kwaak, kwakkwakkwaak...

MYRIAM : (*snokt bij Maurice een roze badhanddoek weg en legt die over haar hoofd*) Dan ziet ge alles roze... (*zakt verheerlijkt weg op de inmiddels rechtgezette emmer*)

VALERIE : (*snokt blauwe handdoek van Maurice weg en legt die over haar hoofd*)... en blauw. (*neuriet, rolt gelukzalig de living rond*)

(*Marilou en Kevin op*)

KEVIN : (*kucht, leest naamkaartje*) Juffrouw Marilou Delacroix, maatschappelijk assistente van Sipsop.

(Valerie en Myriam schrikken; Maurice zet zich gedeisd achter de kast, en tracht dan ongemerkt de trap op te gaan.)

MARILOU : S.I.P.S.O.P. Van de afdeling C.I.F.

VALERIE : En wat doet C.I.F.?

MYRIAM : Reinigt inox en email en is gemakkelijk te verwijderen.

MARILOU: (*lacht*) "Onze" Cif staat voor: Commissie van Interne Familieaangelegenheden.

VALERIE : O nee! Weeral een nieuwe onderzoekscommissie!? Ge hebt toch suikerbonen bij?

KEVIN : Interne familieaangelegenheden? Daar hoeft zich toch niemand mee te

bemoeien?

VALERIE : Gij denkt toch niet, dat ik zo maar gehandicapt mag zijn! Dan wordt met alles gemoeid. Van mijn IQ tot mijn Tampax.

MARILOU : CIF houdt zich, onder andere, bezig met de aanvragen tot toelagen voor verbouwwerken voor minder validen.

MAURICE : *(stuift trap af)* De deuren! We krijgen eindelijk brede deuren! Gedaan met die loddergordijnen! Maar ga toch zitten, juffrouw! Een kopje koffie? Myriam, zet eens een potje koffie voor de juffrouw. En kuis de rommel hier wat op, zodat de juffrouw zich comfortabel voelt.

MYRIAM : Ja zeg, hebben jullie geen butler? *(af via keuken, komt nadien af en toe terug om de tafel te dekken)*

VALERIE : Die zal wel helpen. *(superlief tot Kevin)* Nietwaar? Butler?

KEVIN : Waarom vraagt gij toch alles zo lief?! *(ruimt op)*

MAURICE : Ge ziet! We hebben de deuren er af gehaakt, anders kon ze niet fatsoenlijk door. Echte deuren! Dat zal deugd doen! De aannemer zal ook blij zijn! Die zit ook al 6 maanden te wachten.

MARILOU : Sorry, maar hij zal nog even moeten wachten. Het dossier is nog niet rond.

MAURICE : Niet rond?! Het dossier is nog niet rond?! Ge hebt de inschrijvingsaanvraag, het bewijs van invaliditeit, het multidisciplinair verslag, een kopie van het kadastraal inkomen, een plan met de afmetingen, per vakman een bestek, een bewijs van ... ge hebt alles! Wat hebt ge dan nog te kort?

VALERIE : Hebt gij de maat van uw onderbroek wel opgegeven?

MAURICE : Drie joekels van mappen! Drie propvolle kaften heb ik! Bomvol copies van attesten, bewijzen, bestekken, verklaringen, plans, verslagen... 'k Ben van het kastje naar de muur gelopen! Van Pontius naar Pilatus! En nu komt Maria Magdalena de maat van mijn onderbroek nog vragen?!

MARILOU : Welnee. De eerste drie stappen zijn in orde.

MAURICE : Drie stappen?! Kilometers heb ik er voor gedaan! 'k Heb er mijn autobanden kletskep voor gereden, een paar schoenen door versleten. Mijn broek blinkt van het zitten in wachtkamers!

VALERIE : Als ge die broek nu eens ging aantrekken, pa? En maak 'en passent' de badkuip leeg.

MAURICE : Samantha! Potverdekke, seffens is ze verrimpeld! *(neemt haardroger en badeend)*

VALERIE : Laat dat maar hier. Daar zal ze nu niet meer willen mee spelen.

MAURICE : *(snaaks)* 't Is een speelvogel! *(af via trap)*

MARILOU : Zit er nog een kind in bad? Jullie gezinssamenstelling is toch: twee personen?

VALERIE : Op geen enkel formulier was een lijntje voorzien voor: aantal toevallige logés.

KEVIN : Zal ik het pakje in de keuken zetten of mag het hier blijven staan?

VALERIE : Ach ja! Mijn pakje! Kom, ik wil weten wat er in zit. *(opent het pakje)*

MYRIAM : *(op met koffie)* En dan is er koffie, zonder melk en zonder suiker, want dat was allemaal op.

VALERIE : Shit, ja! Ik moest nog boodschappen doen.

MYRIAM : Dat zal ik seffens wel doen.

MARILOU : Ge hebt hulpvaardige vrienden. Komen ze dikwijls helpen?

MYRIAM : Ik help niet echt. Valerie is mijn beste vriendin. Ik voel me hier thuis.

KEVIN : Ik breng alleen de post. Maar Miss Kwikzilver windt me telkens om haar vinger.

MARILOU : *(glimlacht)* Ze kan het ook zo lief vragen, niet?

KEVIN : *(verzucht)* Ze IS lief.

VALERIE : *(heeft pakje geopend)* Koekjes?! Wie stuurt mij koekjes?! *(leest bijgesloten kaartje)* Pierre! Koekjes van hun fabriek! De schat! De lieverd! *(leest kaartje)*

MARILOU : Wie is Pierre?

MYRIAM : Een profiteur.

KEVIN : Een rotzak.

VALERIE : Hij komt! Vandaag! Oh! Dan moet ik nog iets anders aantrekken! Myriam, wat zou ik aandoen? Een blitze cyber-trui? Een strakke body?...

MYRIAM : Een harnas.

VALERIE : Doe niet zo hatelijk! Pierre is lief. Kei-lief... hoffelijk, romantisch, teder...

KEVIN : Euh... Dan ga ik mijn ronde afwerken. Een prettige dag nog allemaal. En tot ziens.

MYRIAM : Wacht Kevin! Ik ga mee!

VALERIE : Wat gaat ge doen?

MYRIAM : Een wandelingetje doen met een kei-sympathieke knul en melk en suiker kopen voor een kiekeken zonder kop. Blijf maar zitten, ik zet de deur wel tegen.

(Kevin en Myriam af)

VALERIE : (*lacht schamper*) Nu gaat ze proberen Kevin op te vrijen. De jaloerse courgette!

MARILOU : Denkt ge dat ze jaloers is?

VALERIE : Ja! Omdat ik nu een lief heb en zij niet.

MARILOU : Verkeert ge al lang met Pierre?

VALERIE : Daar was op de formulieren wel een regeltje voor voorzien, maar toen kende ik Pierre nog niet. Ik denk dat we vandaag echt beginnen verkeren.

MARILOU : Hoe lang kent ge hem?

VALERIE : Van verleden week.

MARILOU : En Kevin?

VALERIE : Krijgen maatschappelijk assistenten speciale training om kruisverhoren af te nemen? Of zijn ze van natuur curieus aangelegd?

MARILOU : Wij moeten proberen ons in te leven in problematische opvoedingssituaties. Maar curieus aangelegd zijn we ook wel.

VALERIE : En kunt ge u in onze situatie inleven? Of is het hier een te gekke boel?

MARILOU : De vrijetijdskleding van uw pa was wel wat ongewoon, maar vrienden op bezoek, een kindje oppassen, is een heel gewone gezinssituatie.

SAMANTHA : *(lichtjes aangeschoten op, in luchtige lingerie, gevolgd door aangeklede Maurice; Samantha zingt "Vogeltjesdans")* Lalalalalalala...

MARILOU : Wie is dat?

VALERIE : Ons kindje, is nogal groot uitgevallen.

SAMANTHA : *(giechelt)* Mijn truitje is pert totale. Die kapoen heeft het hélemaal uitgerafeld.

MAURICE : Ge hadt me maar niet moeten nat spuiten, deugniet!

VALERIE : *(tot Marilou)* Kunt ge u nog altijd inleven?

MARILOU : Dat is uw pa's vriendin, neem ik aan.

SAMANTHA : *(vrolijk)* Ik ben zijn fli-fla-flodderke! Zijn pi-pa-poedeltje! En wie zijt gij?

MARILOU : De ti-ta-toelage controleur.

SAMANTHA : Van het OCMW?!

MAURICE : Van de CIA. Ze zetten nog wel geen microfoontjes, maar ze willen wel "alles" weten.

VALERIE : Ze moeten zich in onze situatie kunnen inleven, pa.

SAMANTHA : Oh! Dan moet ik vertellen wat wij daarjuist gedaan hebben? (*guitig*)
Ik zweer de waarheid te zeggen, (*gietchelend*) niets dan de "naakte" waarheid...

MARILOU : Laat maar. Dààr kan ik zo ook wel inkomen.

MAURICE : In mijn bad?! Vergeet het! Geen speurneus in mijn bad!

MARILOU : Dat komt dan goed uit. In mijn bad geen driftkop.

SAMANTHA : (*enthousiast*) En hij is driftig! Mm!

VALERIE : Wacht maar tot volgende week. Dan is de confituur op.

MARILOU : Heeft u al lang een relatie met mijnheer, juffrouw?

SAMANTHA : (*blij verrast*) Word ik geïnterviewd?

MAURICE : (*boos*) Ja, ge wordt geïnterviewd. Door de inquisitie. (*terwijl hij naar de keuken stevent, een pollepel haalt en onmiddellijk terug komt*). Ze willen de pieren uit uw neus halen, voor mijn dossier. Want 't is pas als het dossier niet meer door die deur kan, dat ze mag verbreed worden. Ze willen zich inleven, vertrouwd geraken met mijn situatie. Omdat ze dan in mijn plaats kunnen denken en al mijn

zorgvuldig uitgewerkte toekomstplannen herzien, herwerken, manipuleren en elimineren. Want een vader van een gehandicapte mag vooral geen idealen hebben. Die duwen ze "sofort" naar een kruipkelder, onder de realiteit. En toch blijft hij alles slikken, en vechten voor zijn dochter. Ga zitten! (*duwt Samantha onzacht in de zetel; tot Marilou*) En gij! Schrijf op! (*gaat naast Samantha zitten*)

VALERIE : (*kleintjes*) Kunt ge u nog altijd inleven?

MARILOU : (*geamuseerd*) Beter met de minuut!

MAURICE : (*hanteert de pollepel als micro; droogjes*) Dames en heren, wij zijn ten huize van de familie De Batselier en naast ons, zit de schattige Samantha. Goede morgen, Samantha!

SAMANTHA : (*giechelend*) Goede morgen, mijnheer Jambers. Oh! Dit is plezant!

MAURICE : Samantha, door de speling van het lot zijt gij terechtgekomen bij Maurice De Batselier. Hoe lang zijt ge reeds zijn intieme vriendin?

SAMANTHA : Eén héérlijke week!

MAURICE : Kan er sprake zijn van perversiteit in jullie relatie?

SAMANTHA : (*verheerlijkt*) Ja!!!

MAURICE : (*valt uit zijn rol, verbetert*) Nee!

SAMANTHA : O maar jawel, schatje! Wij hebben toch heel ondeugende spelletjes gespeeld?!

MAURICE : Het programma gaat over "het plots toeslaan van de ware liefde" en daar moet uw getuigenis in passen.

VALERIE : Cut! (*klapt deksel van de koekjesdoos dicht*) Take two!

MAURICE : (*interviewt*) Maurice was voordien een dagelijkse klant bij u in het stationsbuffet. Wat was uw eerste indruk over hem?

SAMANTHA : (*giechelt*) Mm! Zo'n potente kere! Daar wil ik wel eens een nummertje meel!

MAURICE : (*valt uit rol*) Een nummertje?

SAMANTHA : Véél nummertjes.

MAURICE : Wanneer sloeg bij u de bliksem in?

SAMANTHA : Dat was niet bij mij. Dat was twee straten verder.

MAURICE : (*tot Valerie*) Cut?

VALERIE : Nee, dat laten we er in.

MAURICE : Wanneer zijt ge voor Maurice liefde beginnen voelen?

SAMANTHA : (*lacht*) Liefde?! Wat is dat voor een beest?

MAURICE : Houdt ge dan niet van hem?

SAMANTHA : (*kruipt in de zetel naar en op Maurice, sensueel*) O jawel! Van zijn beweeglijke heupen, van zijn brede borst, van zijn sterke armen, van zijn vurige lippen...

VALERIE : Cut! (*Samantha, Valerie klapt met koekjesdoos*) Take three.

MAURICE : Algehele overgave gaat toch samen met liefde?

SAMANTHA : Moet dat?

MAURICE : Ik veronderstel, dat jij met Maurice een vaste relatie wilt opbouwen?

SAMANTHA : (*griechelend*) En stiefmoeder worden van een gehandicapte dochter?! Ik heb al een hekel aan een winkelkarretje.

MARILOU : Cut! Dat volstaat mijnheer De Batselier.

VALERIE : Nu werd het pas interessant!

MARILOU : Dan stopt Jambers ook.

MAURICE : (*tot Samantha*) Ge ziet me dus niet graag?

SAMANTHA : Maar jawel! Allee vooruit, ga liggen! Dan zal ik u nog eens graag zien.

VALERIE : Wanneer gaat hij het verschil leren tussen een verticale zonnestraal en een horizontale stoommachine?

MAURICE : En gij gaat niet graag naar de Nopri?

SAMANTHA : Maar mijn krokodilleke toch! Ik laat alles aan huis brengen.

VALERIE : Door een warme bakker, een knappe melkboer, een uitgebouwde brouwer, een lieve post...bode. Hé! Myriam blijft zo lang weg!

MARILOU : (*plagend*) Ze ontmoette misschien een knappe melkboer.

VALERIE : Is dat ook inleven?

SAMANTHA : Een mens moet niet inleven! Een mens moet uitleven! Komaan, playboy, hebt ge geen toffe CD's?

MAURICE : De hele collectie van Helmut Lotti!

SAMANTHA : Ik bedoel: met muziek.

MARILOU : Hebt gij de "Lotti goes classics"?

MAURICE : Allemaal!

MARILOU : Mooie muziek!

VALERIE : Nu moogt ge aan mijn pa vragen wat ge wilt. Hij zal op alles antwoorden. Chapeau! Zo'n geslepen maatschappelijke assistente hebben ik nog nooit meegemaakt.

MAURICE : Hebt gij die CD's ook?

MARILOU : Nee. Ik heb geen CD speler.

MAURICE : Een cassette recorder?

MARILOU : Dat wel.

MAURICE : Wil ik een CD voor u opnemen?

MARILOU : Als ge dat zoudt willen doen? Dat zou ik erg waarderen.

VALERIE : Gij kent mijn pa nog niet! Die kan alleen maar gelukkig zijn, als hij anderen gelukkig kan maken. Nietwaar pa?

MARILOU : Een man heeft me eens gezegd...

VALERIE : Pas op! Als een vrouw begint met "een man heeft me eens gezegd", gaat ze iets verstandig zeggen.

MARILOU : Een man heeft me eens gezegd: " het mooiste geluk is datgene dat kan gedeeld worden door twee."

SAMANTHA : *(zeurt)* Ik heb het koud!

MAURICE : Da's zeker! Ge hebt niks aan!

SAMANTHA : Gij hebt mijn truitje uitgerafeld, bandido! *(giechelt)* Het kittelt nog! *(pruilt)* Ge ging me een trui geven, van Valerie.

MAURICE: Valerie?

VALERIE : Alles behalve mijn cyber trui en mijn strakke body.

SAMANTHA : Hebt ge iets met een décolleté?

VALERIE : Wat dacht ge? Niet in staat om te lopen, niet in staat tot sex-appeal? Hoeveel durft ge laten zien? Drievierde? Een half? Een kwart?

SAMANTHA : *(aarzelend)* Drievierde.

VALERIE : Ge valt me tegen. *(tot Maurice)* Dat geel of dat wit, in de onderste schuif. *(tot Samantha)* Ik heb nog hot pants ook als ge wilt.

SAMANTHA : Nee dank u. Mijn rok ligt boven.

(Maurice af via slaapkamer; Samantha af via trap)

VALERIE : En? Komen we nu in aanmerking voor die toelage? Of heeft zij het verbrod?

MARILOU : Ge sympathiseert niet met uw vaders keuze, eh?

VALERIE : Hij vergist zich weer fameus.

MARILOU : Weer?

VALERIE : Ik ben de tel kwijt, maar zijn stoet foefelgatten is lang aan 't worden.

MARILOU : Maar ge schikt er u in?

VALERIE : Dat zal wel zijn! Wat mij niet aanstaat, jas ik buiten!

MARILOU : Met uw scherpe tong?

VALERIE : En mijn scherpe voetsteunen. En als dat niet lukt, met een zware epileptische aanval. *(merkt Marilou's vragende blik)* Als ik dat opvoer, ben ik niet verantwoordelijk voor gescheurde rokken, schrammen en kneuzingen.

MARILOU : Dat is niet zo netjes.

VALERIE : Dat is een reddingsoperatie! Pa ontvlamt telkens voor één facet van zijn ideaal en ziet het belabberd geheel niet.

MARILOU : Gij zoudt uw ideale partner dus meteen herkennen?

VALERIE : (*verliefd*) Ik heb hem herkend. Van de eerste keer... (*Maurice op met twee truitjes*) Oh! Ik moet nog iets anders gaan aantrekken. Hij komt vandaag! (*botst met rolstoel tegen de deurstijlen van haar slaapkamer*) Stom deurgat! (*af*)

MAURICE : Valerie! Hoe dikwijls moet ik nog zeggen dat ge geen botsautootje zijt! (*tot Marilou*) Ge ziet, die deuropeningen zijn te smal. Duurt het nog lang voor we mogen beginnen?

MARILOU : Wel, er is een klein probleempje in verband met uw jaarlijks inkomen. Ge zoudt 125 Euro te veel verdienen om van die toelage te kunnen genieten.

MAURICE : Volgens mijn dossier niet!

MARILOU : Volgens welingelichte bron wel.

MAURICE : De bloedhonden! De haarklovers! De bureaucratische broccoli's! Eén jaar kom ik 125 onnozele Euro boven het toegelaten maximum! Eén jaar! Omdat Valerie toen een stage gedaan heeft: voor 250 Euro een heel maand haar nikkel afgedraaid op de speelpleinen. Ja, ik heb mijn laatste belastingsformulier gekopieerd in plaats van het voorlaatste! Omdat ik in eer en geweten recht heb op die subsidie. Die stomme vakantiejob was eenmalig, godverdomme! (*Valerie botst off set tegen deurstijl*) Valerie! Als ge zo dwaas blijft, haalt ge zelfs uw rijbewijs van voetganger niet!

VALERIE : (*op, draagt strakke body*) Ge moet zo kwaad niet zijn. Een hap meer of minder maakt de zaak niet. Daarbij, dat wordt binnenkort toch afgebroken.

MAURICE : Tarara! De subsidies zijn afgeblazen! We kunnen er naar fluiten! De C.I.A. heeft uw vakantiejob ontdekt.

MARILOU : De C.I.F.

MAURICE : Juist! Die zeepfabriek, die schitterende zeepbellen fabriceert! (*citeert*) "Wij doen alles voor de gehandicapten! Wij steunen de gehandicapten!" Maar grijpt naar zo'n zeepbel en... poef! Al wat ge krijgt is een vieze zeepsmaak.

VALERIE : (*tot Marilou*) ...Kunnen we dat niet diplomatisch oplossen? Met steekpenningen?

MARILOU : Het feit, dat ik hier ben, betekent dat uw aanvraag nog niet verworpen is.

MAURICE : Maar dat zal nu rap gebeurd zijn.

MARILOU : Niet noodzakelijk. Wanneer komt uw volgende belastingsaangifte?

VALERIE : Volgende maand.

MAURICE :Ik zei het toch: Valerie heeft één keer een vakantiejob gedaan! Eén luizige keer, waarvoor we afgestraft worden! Subsidies! (*snuift*) Slogans zijn het, politieke slogans, waarmee ze een naïeve zot verblinden en beduvelen! (*wil doorgaan*)

VALERIE : Pst! Pa! Luister eens! Ik denk dat de klokken van Rome op komst zijn. (*tot Marilou*) Ik snap het! Als we de volgende aangifte indienen, wordt de laatste de voorlaatste en is alles in orde!

MARILOU : Het is geen normale procedure. Daarom kan ik ook niks beloven. Maar ik wil mijn best doen.

MAURICE : Komt het in orde?!

VALERIE : Yes, yes, yes!

MAURICE : Krijgen we subsidies, deuren?!

VALERIE : Deze lieve, uitgeslapen dame zorgt ervoor!

MAURICE : Juffrouw!... *(wil zeggen: "Gij zijt een schat!")*

MARILOU : *(valt in)* Marilou.

MAURICE : Marilou... Ik neem voor u alle Lotti Classics op! Volgende week woensdag moogt ge ze komen halen.

MARILOU : Ik houd u aan uw woord! Volgende week woensdag ben ik hier terug. Nu moet ik nog wel checken of de opgegeven maten kloppen. Momenteel zijn het dus standaarddeuren van 83 centimeter?

VALERIE : Als ge gaat nameten, moet ge wel van boven meten. Vanonder heb ik er al wat afgereden.

MAURICE : Ge moogt alles nameten! Alleen met de belastingsaangifte had ik gevoefeld. Valerie, waar is een meter?

VALERIE : In de bovenste schuif van mijn lavabo ligt een lintmeter. *(de bel gaat)* De deur stond toch tegen? Welke kwakkel belt er nu als de deur tegen staat. *(af via hal)*

MAURICE : Kom maar mee. Ge zult zien, alles klopt tot op de millimeter!

(MAURICE en MARILOU af via Valerie's slaapkamer. VALERIE en PIERRE op. Nota: vermits er gordijnen hangen, is een gedempt gesprek tussen MAURICE en MARILOU hoorbaar: zij bespreken de bouwplannen.)

PIERRE : Is er geen belet?

VALERIE : (*zenuwachtig*) Nee, kom maar binnen. Ga zitten. Waar wilt ge zitten? Aan tafel? In de zetel? Wilt ge koffie? Er is koffie... Mét koekjes.

PIERRE : Ik ben precies welkom!

VALERIE : Heel welkom.

PIERRE : Heeft dat een bepaalde reden? (*gaat in zetel zitten*)

VALERIE : Alles moet toch geen reden hebben?! Gij hadt toch ook geen echte reden om mij koekjes te sturen? (*zet onhandig kopjes, koffie en koekjes op de salontafel*)

PIERRE : Toch wel. Ik wou het liefste meisje van de hele wereld verrassen.

VALERIE : Als ge mij bedoelt, dan is het gelukt.

PIERRE : Waren ze lekker?

VALERIE : Ik heb er alleen nog maar naar gekeken; nog niet van geproefd.

PIERRE : Lekkere dingen dienen niet om naar te kijken!

VALERIE : Ja maar, soms is iets zo speciaal, dat ge er niet durft aankomen.

PIERRE : Dat is me nog niet overkomen.

VALERIE : (*aarzelend*) Ik verlangde meer naar u, dan naar een koekje. Ik heb nog niet kunnen eten. Ik heb nog altijd geen honger.

PIERRE : Hebt ge niet kunnen eten? (*Valerie knikt nee*) Niet kunnen slapen?

(Valerie knikt nee) Ge hebt me niet kunnen vergeten? *(Valerie knikt nee)*. Ik u ook niet, Valerie. *(neemt Valerie's hand)* Zit gij altijd in die rolstoel, of soms ook in de zetel?

VALERIE : Soms ook in de zetel.

PIERRE: Hoe doet ge dat? *(Valerie laat de armluning van haar rolstoel neer en wipt in de zetel, mag ingevolge het zenuwachtig zijn stuntelen; Pierre schuift dichterbij)* Op dit moment heb ik gewacht!

VALERIE : *(in een adem)* Ik ook maar als ge me wilt kussen doe het dan asjeblief voorzichtig want ik heb dat nog nooit gedaan. *(knijpt ogen dicht)*

PIERRE : Mijn lief, onschuldig vogeltje. *(Kust Valerie. Na de kus zet Valerie grote, verwonderlijke ogen op, ademt snel)* Was het niet goed?

VALERIE : *(buiten adem)* 't Was... 't Was... Overrompelend. Zalig! Ik ben van alles kwijt: mijn adem, mijn hart, mijn kluts... Maar ik ben gelukkig!.. Ik hou van u, Pierre. Ik wil altijd bij u zijn, u aanraken, u kussen, met u trouwen. *(omhelst Pierre stormachtig)*

PIERRE : Ho, ho! Niet te hevig!

VALERIE : Ik heb een hele week naar u verlangd, van u gedroomd. Van ons, in een eigen huis, met een hemelbed, met kinderen...

PIERRE : Hm! Wat dat betreft, kunnen we misschien al eens wat oefenen. *(wil ingaan op Valerie's onstuimigheid)*

MAURICE : *(off set)* Valerie! Kom eens naar hier! *(op)* We willen nameten of 13 centimeter meer, genoeg is voor uw rolstoel. *(af)*

PIERRE : Shit! Kunt ge niet zeggen dat ge geen tijd hebt?

VALERIE (*wipt in rolstoel*) Sorry darling. Maar dit is belangrijk. Het zal niet lang duren. Als ge wilt moogt ge een stemmige CD opleggen. Voor seffens. Die liggen daar! Ik ben zo terug. (*af*)

(*Pierre gaat naar de CDs*)

SAMANTHA : (*op, draagt Valerie's wit bloesje; heeft haar rok ondersteboven aan; houdt de zoom in haar lende bijeen; is duidelijk dronken, giechelt*) Ik ben vermagerd! Hoe zou dat komen? Van de champagne kan niet, want dat vet aan. Misschien was het bad te heet en ben ik daar in gesmolten. Of heb ik te veel seks gehad? Hihi, dat kunt ge nooit te veel hebben. (*wil trap afgaan, maar door het nauwe lendenbandje lukt het niet*) Wel potverdekke! Wie heeft die trap hoger gemaakt?! Gij sloeber?

PIERRE : Ik zou niet durven!

SAMANTHA : Zo'n heilige Jozef ziet ge er anders niet uit! Hihi, hier sta ik nu! In de wind en op een trap. (*giechelt*)

PIERRE : Wacht, ik zal u naar beneden dragen.

SAMANTHA : Nee, nee, nee! Blijf maar daar! Ik kom. (*springt met twee voeten van de trap, op het ritme van*) "Inne minne mutte, tien pond klutte, tien pond kaas, inne minne mutte blijft de baas." (*roept triomfantelijk*) Ja! Ik ben er! (*steekt daarbij de armen in de lucht, zodat de rok op de grond valt*) Hihi, nu ben ik precies een wit product.

PIERRE : Een appetijtelijk wit product. Hangt er een prijskaartje aan?

SAMANTHA : (*zoekt naar prijskaartje, vindt geen*) Droge voeding! Kassa één! (*giechelt*) Boy, doe die paardenmolen eens stoppen. Ik wil uitstappen. (*wil verder*)

lopen, struikelt over de rok, Pierre vangt haar op) Ah! Jean-Marie! Danke sheun veur das kippen von mein loemp gewicht. 't Is hier warm. Of zijt gij dat?

PIERRE : Wie zou het van u nu niet warm krijgen?!

SAMANTHA : Bart Kaell, Luc Appermont, Felice Damiano, Kurt Van Eeghen...

PIERRE : Maar Pierre Claes wel.

SAMANTHA : Hela! Aan mijn lijf geen politiciers! Want die zeggen wel veel, maar doen niks.

PIERRE : Als ge actie wilt, moet ge bij mij zijn. *(gaat een CD opleggen: "Je t' aime moi non plus" - Jane Birkin en Serge Gainsbourg)*

SAMANTHA : Wow dat klinkt macho!

PIERRE : Ik ben een gevoelige macho.

SAMANTHA : Hihi! Wat we hier hebben! Een homofiele camioneur!

PIERRE : Ik ben heterogeen en rijd met een Ferrari. Hij staat trouwens voor de deur.

SAMANTHA : Amai, uw ogen blinken! Waarmee kuist gij die? Vitranet?

PIERRE : Dat is gezonde goesting, van een gezonde jongen. *(snokt Samantha tegen zich aan en kust haar)*

SAMANTHA : Mama mia! Dat waren straffe signalen! Ga eens zien, ik denk dat de garagepoort nu ook openstaat. Kent ge nog van die goocheltrucjes?

PIERRE : *(loodst Samantha naar de keuken)* Als gij meewerkt, nog héél veel!

SAMANTHA : Al wat ge wilt, Houdini! Als ge me maar niet doorzaagt. Want ik ben te voet en dan geraakt dat één stuk niet thuis.

(Samantha en Pierre af. Myriam op. Ergert cih aan de muziek, legt koffie, suikerklontjes en geldbeugel op de tafel, zet de boodschaptas naast de kast, vult vervolgens het melkpotje en de suikerpot, krijgt dan genoeg van de muziek, zet de CD stop, merkt - terwijl ze naar de tafel terugkeert - dat het gehijg doorgaat.)

MYRIAM : Tiens! Ik had dat toch afgezet! *(gaat terug naar de CD speler, merkt dan dat het geluid vanuit de keuken komt. Gluurt even in de keuken.)* Ja zeg, Maurice! Zet in 't vervolg verbodstekens!

(Marilou, Valerie en Maurice op)

MAURICE : Met elf centimeter meer gaat het vanzelf.

MYRIAM : Maurice?!... *(gluurt opnieuw in keuken)*

VALERIE : Waar is Pierre?

MYRIAM : Daar! In de keuken! Aan 't, aan 't ... hiphoppen!

SAMANTHA : *(schaars gekleed op, waggelt naar de zetel)* En dan is het nu het moment voor de grote verdwijntruc.

MYRIAM : Ze lagen opeen! Uw macho en die frivole badeend!

SAMANTHA : *(Zit inmiddels op de knieën voor de zetel.)* En dat eendje gaat kopje onder! *(Steekt hoofd onder een kussen van de zetel)*

MYRIAM : Die macho en die wilde zwaan daar vanonder speelden over...
overspeelden... Ik weet verdomme niet hoe ge dat moet vervoegen, maar ze
deden het! *(tot Pierre)* Kom er maar uit, labbekak! Uw broek hebt ge niet nodig. *(af
via keuken)* Die fantastische billen van u zien we op de volleybal ook. *(op, sleurt
Pierre in onderbroek uit de keuken)*

PIERRE : Sorry. Mijn wil was sterk genoeg, maar...

MAURICE : Hé! Hebt gij in de keuken met die Tarzan geslipperd? *(tikt met zijn
voet tegen Samantha's achterste)*

SAMANTHA : *(komt met een "kwaak!" te voorschijn)*

VALERIE : *(woedend)* Nog geen tien minuten geleden hebt ge mij gekust! Ik zag u
graag! Ik geloofde u!

*(Maurice neemt Samantha onder handen, Myriam en Valerie belagen Pierre,
terwijl Marilou de gemoederen probeert de bedaren. Dit alles onder een spervuur
van volgende verwijten en verontschuldigungen.)*

MAURICE : Komt ge met mij alleen niet toe?!

VALERIE : Bloedzuiger!

MYRIAM : De achterbakse kakadoris!

SAMANTHA : *(giechelend)* Gij waart er niet!

MYRIAM : Vettig kieken!

PIERRE : Stop maar! 't Is al goed!

MAURICE : En dan doet ge 't met een andere?

VALERIE : Waarom, waarom, waarom?!

SAMANTHA : Hij was sexy.

PIERRE : Ze had iets.

(Maurice, Valerie en Myriam zetten tegelijkertijd een kakofonie van verwijten in, die versterkt wordt door verdedigingen van Pierre en Samantha. Hieronder voor elk een steungevende repliek, waarvan door het tumult uiteraard slechts weinig zal van opgevangen worden.)

VALERIE : Ik had het kunnen weten! Tegen een waterkijken, een stom, onnozel waterkijken, dat met haar gat kan wiegelen, kan een macho als gij niet tegen! Hadt ge al genoeg van mij, omdat ge door had, dat ik niet met mijn gat kan schudden? Mijn liefde en gevoelens waren maar bijzaak, zeker! Wel, pak ze onder uw arm en vertrek, smeerlap! Maakt dat ge weg zijt, of ik rijd tegen uw schenen!

MYRIAM : Ik heb u al langer door, onnozel manneke! Eerst koekjes sturen om haar week te maken. Dan hier de flauwe komen uithangen. Maar bij de eerste de beste pin-up uw broek uitschieten. Dat is uw tactiek! Want vrouwen veroveren is voor u een sport, eh rotzak?! Maar daarvoor zijt ge hier aan het verkeerde adres. Gij denkt toch niet, dat ge Valerie kunt krijgen, zeker! Die is veel te goed voor u!

MAURICE : En ik ben niet sexy! Ik me begot dag en nacht afgesloofd om u te plezieren. Van de morgen tot de avond heb ik u als een prinses behandeld. Niks was te veel. En achter mijn gat, gaat ge met de eerste de beste in de keuken liggen fikfakken. En dan nog wel met het lief van mijn dochter! In mijn eigen huis! Maar daar zijt ge te ver gegaan. Ge kunt de pot op, poezeke! Er uit!

PIERRE : Ge hadt hier moeten zijn, dat hadt ge gezien, dat die juffrouw niet te weerstaan was. Daar kon ik als gezonde jongen niet tegen. OK. Ik loop rap van stapel. Maar wat jullie me hier naar mijn kop slingeren is wel een beetje te veel. Dat kan veel kalmer en veel deftiger uitgepraat worden. Ik ben niet naar hier

gekomen om me te laten uitmaken.

SAMANTHA : Maar ja, ge hebt uw best gedaan, Boubouleke. Maar ik was daarjuist in vorm en gij waart er niet en die jongen was er wel. En dan komt er van het een het ander. Daar moet ge zo kwaad niet voor worden. Dat kan iedereen overkomen. Maar de hevigste eerst.

MARILOU : *(werpt de blikken koekjesdoos op de grond en bereikt daarmee een plotse stilte; bekijkt de bende met gebiedend dreigende blik; gebied streng)* Alle blote billen... buiten!

(Onder Marilou's dreigende blik druipen Pierre en Samantha af.)

DOEK

3° BEDRIJF

(Vijf dagen later. Op de tafel: een strijkdeken, een strijkijzer en Pierre's broek. Valerie is op.)

VALERIE : *(zucht, neemt strijkijzer, zet het terug, zucht, frommelt uiteindelijk de broek tot een prop)* Hij heeft ze verfrommeld achtergelaten en kan ze begot verfrommeld terugkrijgen. *(werpt de broek op tafel; bekijkt de broek, neemt ze terug, omhelst de broek)* Pierre, Pierre, Pierre! Waarom moest het zo eindigen? *(terwijl ze de broek zachtjes ontvouwt)* Als ge die Samantha gerust gelaten hadt, zou ik uw broeken met plezier strijken. *(legt de broek glad terwijl ze de stof streelt)* Rimpelloos. Van de broeksband tot en met de boorden van de pijpen. Piekfijn. *(terwijl ze de ritssluiting dicht snokt en de broek van zich afschuift)* Maar als ge dat ding niet kunt toe laten, moogt ge het zelf doen. Of uw moeder. *(snuift geringschattend)* "Mijn moeke mist een broek in de was". Hebt ge er maar twee,

misschien? *(neemt broek terug, fel)* In dat geval moet ze gestreken worden. Anders hebt ge niks om aan uw gat te trekken. *(legt de broek klaar om te strijken)* Daar heb ik u gestreeld toen ge ze nog aan hadt. En daar. Nu is alles leeg. Er is niemand die om me geeft. *(gebruikt de broek als zakdoek om in te wenen, herpakt zich)* Voila. Ze is ingesprenkeld. *(strijkt de broek)*

MAURICE : *(op via hal met dagblad, boos)* Nu staat het nog in de gazet ook!

VALERIE : Wat schrijven ze?

MAURICE : *(leest)* "Comedy Capers te Olen. Vorige vrijdag is het duo PC van Kasterlee en SP van Bouwel door de politie opgepakt, wegens een authentieke imitatie van Comedy Capers. Toen PC's gele Ferrari met een snelheid van 180 kilometer per uur op de autostrade werd opgemerkt, zette de politie een helse achtervolging in, tijdens dewelke ze niet minder dan 10 zware verkeersovertredingen noteerde. Het duo kon ingerekend worden, toen de Ferrari voor een gesloten treinovergang tot stilstand kwam. PC en SP bleken ongewoon schaars gekleed in de auto te zitten. Mevr SP zou er met een proces verbaal wegens zedenschennis vanaf gekomen zijn, maar belandde ook in de cel, wegens ongewenste intimiteiten bij iedere betrokken, dienstdoende politieagent." Dat is allemaal de schuld van die sociale madame! Mensen zonder kleren de straat op sturen! Waar trekt dat op?!

VALERIE : Ze heeft zich verontschuldigd.

MAURICE : "Sorry. Mijn stoppen sloegen door." Dan haar boeltje pakken en wegwezen. Dat noemt gij een verontschuldiging?!

VALERIE : Eigenlijk zijt gij de schuld van alles! Gij met uw playgirls! Als gij uw verstand had laten werken in plaats van uw hormonen... was ik misschien met Pierre getrouwd.

MAURICE : Kindje, dat was een ladykiller. Hij heeft mijn Samantha verleid.

VALERIE : Uw vamp heeft bijna een heel politiekorps verkracht en gij durft zeggen dat mijn Pierre een ladykiller is?! En wat zijt gij dan?! Om de haverklap brengt ge een nieuwe stoeipoes mee; huppelt ge hier rond als een verliefde kater in een tutuke. Croissantjes, bubbelbadjes, champagne! Alle foefjes worden ingezet. En voor een perpetuum mobile eet ge dan nog... Smurfenconfituur! "Smile Valerie! Het leven is mooi! Ik heb weer een lief!" Maar door uw Mata Hari, zit IK wel zonder!

MAURICE : *(staat even perplex)* Zo had ik het nog nooit bekeken. *(gaat naar de kast, neemt de confituur)*

VALERIE : Wat gaat ge daarmee doen?

MAURICE : In de vuilnisbak kieperen.

VALERIE : Solfer dat de hond van hiernaast maar op. Sedert hij met Kevin kennis gemaakt heeft, staat dat beestje nog altijd smachtend naar de palen in onze hof te loeren.

(er wordt gebeld.)

MAURICE : Strijk mijn broek maar voort. Ik zal wel open doen.

VALERIE : Dat is Pierre's broek.

MAURICE : Waarom strijkt ge die?

VALERIE : Hij heeft getelefoneerd. Hij moet van zijn moeke die broek komen halen.

MAURICE : Moet ge die dan strijken?!

VALERIE : Eigenlijk niet. Eigenlijk kan ik er al evengoed pannenlappen van maken. *(haalt een schaar)*

MAURICE : Dat zou ik niet doen, Valerie!

VALERIE : Hij had me maar niet moeten bedriegen.

(er wordt weer gebeld)

MAURICE : Hoe komt het dat mensen wel voor een bareel willen wachten, maar nooit voor een voordeur?! *(af)*

VALERIE : Twee keer! Dat zal Kevin zijn. *(bekijkt de broek wraaklustig)* "Gij" hebt in mijn hart gekerfd, Pierre Claes. Waarom zou "ik" uw broek niet mogen niet mogen kapot snijden? *(knipt)*

MAURICE : *(op)* Mijnheer Claes. Voor zijn ... *(merkt dat Valerie knipt)* Voor zijn pannenlappen.

PIERRE : *(op)* Sorry, maar ik heb voor iedere dag van de week een lange broek. Daarom miste mijn moeder er een in de was.

VALERIE : Dan zal ze die blijven missen want... nu is het een bermuda. *(laat broek zien)*

MAURICE : Ik ga de hond eten geven. *(af via hal)*

PIERRE : Hebt ge dat met opzet gedaan?

VALERIE : Nee, met een schaar.

PIERRE : Dus ge wilt me nog.

VALERIE : Wie zegt dat?

PIERRE : De tegenpool van liefde is niet haat, maar onverschilligheid. (masseert Valerie's schouders) En ik laat u niet onverschillig, want ge zijt kwaad op mij.

VALERIE : Liefde is potverdekke iets ingewikkeld!

PIERRE : Maar nee! Het is heel simpel. Ik voel wat voor u en gij voelt wat voor mij. Dat is alles.

VALERIE : *(hoopvol)* Voelt gij wat voor mij?

PIERRE : Anders was ik toch niet teruggekomen.

VALERIE : Gij kwam voor uw... bermuda.

PIERRE : Maak er voor mijn part een short van. Dacht gij echt dat ik die broek nodig had? Ik heb er dozijnen in de kast.

VALERIE : Komt ge terug voor mij?!

PIERRE : Ja. En dat ga ik direct bewijzen. Waar is uw slaapkamer?

(er wordt gebeld)

PIERRE : Shit!

MAURICE : *(off set)* Laat maar, ik doe wel open.

PIERRE : Kunnen wij dan nooit eens alleen zijn?

VALERIE : Ge zoudt het mij niet aangeven, maar ik ben een goede buitenwipper. Let maar op. Binnen tien minuten is iedereen buiten. (*ziet Maurice en Betty binnenkomen, geërgerd*) Binnen "vijf" minuten!

BETTY : Is het waar wat ik gehoord heb, Maurice? Zit uw "stofwolk" achter de tralies? (merkt Pierre) Ah! Mijnheer Claes! Het is toch toevallig niet uw gele Ferrari die in de krant staat?

PIERRE : (*gepikerd*) Dat zou straf zijn. de Mijne staat voor de deur.

BETTY : Nu ja, het kon. Gele Ferrari. PC. Pierre Claes. (*tot Maurice*) Maria van de keurslager zei, dat ze dacht, dat die SP zeker en vast Samantha Peeters is. Want die heeft al lang de reputatie dat ze geen mannen kan gerust laten. En Anna van de kaasboetiek vertelde, dat ze gehoord had, dat Brigitte van Louis van de bakker gezien had, dat hier vorige vrijdag twee topless personen buiten kwamen en in een gele Ferrari stapten.

MAURICE : Dat is niet waar! Toen Samantha vertrok, had ze haar beha nog aan!

BETTY : Ah! 't Was dus toch die geit! Ge hebt gelijk dat ge haar op straat gegooid hebt, Maurice! Dat was niks voor u! Zo'n lellebel, die aan iedere man wil frutselen!

PIERRE : Zeg dat wel! Ze sleurde letterlijk alles van mijn lijf.

BETTY : Oh! Gij zijt dus ook haar klauwen terechtgekomen, jongen. Ze heeft zelfs geen respect voor leeftijd en afkomst! (*tot Maurice*) Naar het schijnt heeft ze zelfs de commissaris bijna gecastreerd! Met haar tanden! Het is een echte mannenverslindster!

VALERIE : Sorry Pierre. Nu begrijp ik dat zij u verleid heeft en niet omgekeerd.

BETTY : Zij heeft hem bestormd! Daar moogt ge zeker van zijn! Die jongen treft absoluut geen schuld! Die is van goede komaf. Van DE Claes met zijn koekjesfabriek! En het was heel verstandig van hem om door al die verbodstekens te vlammen. Dat was de enige manier om de aandacht van de politie te trekken en die snol te laten arresteren. Is het niet waar, jongen?

PIERRE : *(profiteert van de gunstige wending)* Ja, ik heb een paar keer geprobeerd haar af te zetten, maar ze wou er niet uit! Dus, moest ik grovere middelen gebruiken.

BETTY : De klitwortel!

VALERIE : Zo is het dus allemaal gegaan! Diep van binnen heb ik eigenlijk nooit aan u getwijfeld.

PIERRE : Kunt ge dat bewijzen?

VALERIE : Ja. *(kijkt lief, uitdagend op naar Pierre)*

BETTY : *(zit naast Maurice in de zetel)* Nu uw duivelin uitgeschakeld is, wilt ge misschien ... uw engeltje terug, Maurice? *(kijkt hoopvol, terwijl MAURICE zucht en twijfelt)*

VALERIE : Het staat allemaal in de brief die ik u geschreven heb.

PIERRE : Ik heb geen brief gehad.

VALERIE : Dat zal niet, want die zit nog in de computer. Wilt ge hem lezen?

PIERRE : Is het een pikante brief?

VALERIE : Soms. *(rijdt naar de computer, Pierre volgt haar)*

MAURICE : (*wil Betty zachtjes afschepen, aarzelend*) Eigenlijk... was Samantha... wel meer mijn type.

VALERIE : (*leest*) "Liefste,"

BETTY : Maurice!

VALERIE : "Ook al heb ik u - na dat spijtig incident - uitgekafferd, ik mis u!"

BETTY : Hoe kunt ge zo stom zijn?!

VALERIE : "Sedertdien is iedere dag een paternoster van vurige verlangens naar u." (*kijkt op naar Pierre*)

BETTY : Hoe kunt ge voor zo'n kieken warm lopen?! Eén zwoele blik...

PIERRE : (*leest verder*) "Eén zucht van liefde..."

BETTY : ...en ge zijt ge uw verstand kwijt!

PIERRE: (*leest*) ... "verzuchtten we samen. En sedertdien verlang ik maar één ding:..."

BETTY : Alles!... Alles wat zij heeft heb ik ook!

VALERIE : (*leest*) ... "uw algehele liefde, want..."

MAURICE : Al snapt ge er geen snars van...

BETTY : Zeg niet dat ge haar graag ziet!

VALERIE en PIERRE : "... Ik zie u graag!"

BETTY : Dat kan niet!

VALERIE : "Zelfs met mijn driften weet ik geen blijf."

MAURICE : En waarom niet?

BETTY : Omdat het een seksuele bevlieging was.

VALERIE : "Alles tintelt en gloeit."

PIERRE en MAURICE : Kan ik er wat aan doen?

VALERIE : "Niet alleen mijn hart, ook mijn lichaam verlangt naar u!"

BETTY : Daar bestaan remedies tegen.

VALERIE : "Wat moet ik met die gevoelens?!"

PIERRE : Dat is nochtans simpel:...

MAURICE : Oh ja?! Kent gij een remedie tegen driften?

PIERRE : U laten gaan. (*streelt Valerie*)

BETTY : Kamfer eten!

VALERIE : "Ik weet, ik mag aan die begeerte niet toegeven."

MAURICE : De natuur tegenwerken is ongezond.

BETTY : Ja, maar ge kunt toch geen 24 uur aan een stuk rollebollen?!

MAURICE en PIERRE: Waarom niet?

BETTY : Dan zijt ge versleten voor ge het weet!

VALERIE : "Uw ontrouw was pijnlijk."

MAURICE : Och gij!

VALERIE : "Toch ben ik steeds blijven hopen, dat we het konden goed maken, want..."

BETTY : Ge begrijpt toch, dat zo iemand u niet kan trouw blijven?

VALERIE : "Ik hou van u."

BETTY : Vergeet het! Als ze een vuriger hengst tegenkomt, kruipt ze er op!

PIERRE : Vergeeft ge me?

MAURICE : OK. Spons er over.

VALERIE : Je t'aime, ich liebe dich.

BETTY : En... hoe zit het met mij?

PIERRE : Mmm! (kust Valerie)

(er wordt gebeld)

MAURICE : Blijf maar (*wil "zitten" zeggen*)... Hé! Wat zijn jullie aan 't doen?

VALERIE : Wij zien mekaar graag, pa!

BETTY : Oh! Hoe romantisch! Een huis vol verliefden!

MAURICE : Vol?

BETTY : Wij toch ook, Maurice?

MAURICE : Ik wil niet meer verliefd worden.

VALERIE : Het is nochtans een heerlijk gevoel, pa!

MAURICE : Zijt ge gelukkig, kindje?

BETTY : Natuurlijk is ze gelukkig! Ze kon niet beter treffen! Een echte gentleman!
Een zoon van DE Claes van het koekjesfabriek! En als gij uw hart voor mij weer
open doet, worden wij ook gelukkig, Maurice!

(er wordt weer gebeld)

MAURICE : Ik zal eerst de deur open doen. *(af via hal)*

BETTY : Als 't Samantha is, laat ge haar toch niet binnen, eh Maurice?!

VALERIE : Twee keer. Dat moet Kevin zijn.

PIERRE : Toch die schaaachtige postbode weer niet?!

*(Maurice en Kevin op. Kevin heeft een wonde op het voorhoofd en zijn broek is
gescheurd.)*

KEVIN : Sorry voor het binnenvallen, maar ik ben gevallen.

PIERRE : Dat kan iedereen overkomen, maar de stomste eerst.

MAURICE : Ga daar maar op een stoel zitten, jongen.

VALERIE : Kevin! Ge bloedt! Aan uw hoofd!

BETTY : Dat moet gestelpt worden! Rap! (*gruwelt*)

PIERRE : Ja! Want iets dat vijf dagen aan een stuk bloedt en niet sterft, moogt ge niet betrouwen!

BETTY : Ik kan niet tegen bloed! (*strompelt naar zetel*)

MAURICE : Ik haal de verbandkoffer. (*af via badkamer*)

VALERIE : Maar jongen toch! Wat is er gebeurd? Zijt ge aangereden? Door een auto?

KEVIN : Nee, nee. (*aarzelend*) 't Was... andersom. (*merkt Valerie's vragende blik*)
Wel, ik stond met mijn fiets tussen mijn benen...

PIERRE : Waw! Dat moet een lekker gevoel zijn!

KEVIN : ... nam met twee handen een bundeltje brieven...

PIERRE : Met zijn twee linkerhanden.

KEVIN : ... verloor toen de controle over mijn fiets...

PIERRE : Wat wilt ge?! Een geboren verliezer!

KEVIN : Zijt ge mijn schapen vergeten, (*smalend*) Sint Jozef?

PIERRE : (*sist*) Dat komt hier niet ter sprake!

KEVIN : O jawel!

(*Maurice op met verbanddoos; geeft de verbanddoos aan Valerie*)

VALERIE : Kom Kevin. Dat bloeden moet gestelpt worden.

PIERRE : Ja! Bind hem af! (*terwijl hij met één hand een wurgend gebaar rond de nek maakt*) Daar!

BETTY : (*terwijl Kevin gaat zitten, flauwtjes*) Maurice! Ik kan niet tegen bloed!

MAURICE : Ge moet daar niet naar kijken. Kom hier.

(*Maurice gaat naast Betty zitten en drukt haar vaderlijk tegen zich aan.*

Betty nestelt zich comfortabel in zijn armen.)

VALERIE : (*verzorgt Kevin*) Pierre en ik zijn verliefd op mekaar, Kevin. Hij is een schat!

KEVIN : Gij neemt toch de pil?! Want uw schat kan wel vlot met vrouwen omgaan, maar is heel onhandig met kindjes.

PIERRE : (*sist*) Dat was uw schuld, stomme ezel!

KEVIN : Pardon! De os en de ezel stonden in het stalletje. Ik was toen schaapherder. Want gij wou dat jaar perse Sint Jozef zijn. (*tot Valerie*) Ik was al vijf jaar Sint Jozef, maar Moeder Maria was goed geschapen en hij wou voor de verandering eens een "heilige" maagd activeren. (*Valerie drukt hardhandig een*

prop ontsmettingsmiddel op de wonde) Au!

PIERRE : Geef het hem! De jaloerse bok!

KEVIN : 't Was een schaap, Pierre! Een van mijn schapen brak los. *(tot Valerie)*
Dat beestje kon er niet tegen, dat Sint Jozef aan Maria zat te wriemelen. *(Valerie*
behandelt Kevin weer hardhandig) Au!

PIERRE : Gij hadt dat beest opgejut, mislukte schaapherder!

KEVIN : Ja, als schaapherder was ik eigenlijk niet geslaagd. Ik was veel beter als
Sint Jozef. Maar ja, mijn vader zat in de duivenbond en zijn vader in de
kerkfabriek. In ieder geval. 't Is een onvergetelijke Kerst geworden. Alle mensen
hadden tranen in de ogen van 't lachen.

PIERRE : Genoeg!

KEVIN : *(dolle pret)* Stel u voor. Sint Jozef had met één hand het Kindje Jezus vast
en met de andere hand... *(kucht)*. Dat één schaap krijgt dat in de mot. Het riep nog
"Pièèèrre" *(imiteert schapengeblaas)*. Maar Pierre deed voort. Schiet dat schaap
naar voor en ramt hem in zijn achterste. Sint Jozef tuimelt op zijn snuit, zijn rokken
omhoog. Het kerstekind zoeft door de lucht, en ploft ... op Sint Jozefs bloot
achterste! Ik lag plat van 't lachen!

VALERIE : Bloot achterste?

KEVIN : Ah ja! Hij stond gereed voor de onbevleete bevruchting.

VALERIE : Nu is het genoeg met uw hatelijke opmerkingen, Kevin! Ik ben verliefd
op Pierre. Punt *(drukt hardhandig een prop op de wonde, KEVIN kermt)* En ik wil
niet hebben, dat ge hem kleineert. Punt. *(drukt weer hardhandig een prop op de*
wonde)

KEVIN : Au!... *(droog)* Als het niet te veel gevraagd is, ik heb liever een komma.
(zijn hand vormt bij het woord "komma" zachtjes een kommateken over VALERIE's gelaat)

PIERRE : Poten af! Ze is van mij!

KEVIN : Sorry. Ik heb precies wel de vervelende gewoonte om altijd in uw vaarwater te zitten, hè? Mijn schaap tegen uw achterste. Mijn hand tegen uw lief...
(aarzelend, doch met pretlichtjes in de ogen) Mijn kop en mijn fiets... tegen uw Ferrari...

PIERRE : Wablieft?!

KEVIN : 't Is niet erg, hoor. Maar een paar schrammen en een beetje lak af. En... met een wc ontstopper krijgt ge die deuk er wel uit... denk ik.

PIERRE : Mijn Ferrari! Zijt gij met uw fiets tegen mijn...?!

KEVIN : Een mens kan moeilijk kiezen waar hij wilt vallen, niet?

PIERRE : Gij zijt daarvoor in staat, schapenkeutel! Godver... miljard! Mijn Ferrari!
Mijn kanariepietje... *(vloekend en briesend af via hal)*

VALERIE : Is zijn auto zwaar beschadigd?

KEVIN : Euh... toch wel wat meer dan mijn carrosserie.

MAURICE : *(Is Betty's gewicht beu)* Bloedt het nog, Valerie?

VALERIE : Nog een plakker er op en dan is hij opgelapt. *(kleeft grote plakker op Kevins wonde)*

MAURICE : Ge moogt terug recht zitten, Betty. Ge ziet er niks meer van.

BETTY : Oh Maurice, ik had zo uren willen blijven zitten.

MAURICE : Dan zou hij wel dood gebloed zijn, hè!

BETTY : We kunnen ook zo dicht bij mekaar blijven zitten.

MAURICE : Dat betaamt niet in gezelschap.

BETTY : Liefde is geen misdaad.

MAURICE : Jawel. Daar hebt ge een medeplichtige voor nodig.

BETTY : Maar "ik" ben er toch! En wat zij kon, kan ik ook.

MAURICE : Dat gaat niet. De confituur is op.

(We horen hondengejank. Pierre op. Om zijn been hangt een pluche (hitsige) hond. Het gejank van de hond kan de hiernavolgende scène regelmatig "opfleuren".)

PIERRE : *(springt, danst, stamp, huppelt, probeert verwoed het dier van zich af te schudden, is haast hysterisch)* Ga van mijn been af, vies beest! Ga ergens anders spelen! Help! *(haast wenend)* Moeke! Roep de politie! Een dokter! Dat beest heeft hondsdolheid!

VALERIE : Oh nee! De confituur!

KEVIN : *(lachend)* "Teefdolheid" zo te zien!

PIERRE : Gij lacht! Maar gij zijt nog niet aan uw nieuw patatten, vriend! Want wat ge aan mijn Ferrari geflikt hebt, gaat ge dik betalen! Ksht! Weg! Stom beest! Ga van mijn broek af!

MAURICE : Dat zal de verzekering wel betalen.

PIERRE : (tot Maurice) Hij zal betalen! En gij! Gij gaat twee broeken betalen: die uw dochter geruïneerd heeft en die dat mormel aan 't fermenteren is. Als ge die hete Samantha kunt betalen, kunt ge dit ook betalen! *(tot hond)* Schei uit, vettig beest! *(vies gevallen)* Yak! *(enz)*

MAURICE : *(verontwaardigd)* Ik heb Samantha niet betaald!

VALERIE : Zoiets doet mijn pa niet!

PIERRE : *(tot hond)* Fuck off!

KEVIN : *(droogjes tot Pierre)* Daar is het hij mee bezig!

MAURICE : Wie zegt, dat ik Samantha betaald heb?

PIERRE : Ikke! *(tot hond)* Kst! Ga naar huis! Laat me gerust! Weg! Ksht!

MAURICE : Ik heb Samantha geen euro betaald!

PIERRE : Zoiets krijgt ge niet gratis, mens! *(tot hond)* Ga weg, of ik bijt!
Verdomme!

VALERIE : *(verontwaardigd)* Gij gaat toch niet beweren dat mijn vader een hoerenloper is?!

PIERRE : Ik heb haar eergisteren 50 Euro moeten geven voor een nummertje.

Dus zal uw vader haar ook wel gesponsord hebben, zeker? (Valerie begint de waarheid te realiseren, inmiddels richt Pierre zich tot de hond) Is dat nu gedaan?! Zijt gij nu nog niet leeg? (tot Kevin) Pak die hond van mijn been!

KEVIN : Iemand helpen die roddels verspreidt? Ik denk er niet aan!

(PIERRE probeert de hond van zijn been te pakken, maar telkens hij het dier aanraakt, gromt het.)

VALERIE : Roddels? *(gegrom van hond)*

KEVIN : Op mijn toer wordt overal gezegd, dat uw pa een vetbetaalde hoer in huis gehaald had. *(gegrom van hond)*

BETTY : Ja! Bij de bakker zeiden ze het ook! *(gegrom van hond)*

KEVIN : Die leugen kan toch alleen hij maar verspreid hebben.

BETTY : Maar ik heb het niet willen geloven, Maurice!

VALERIE : *(tot Pierre)* Gij. Vettige. Chickendip! Gij belastert mijn pa terwijl ge zelf hoert en tamboert?! En dat, terwijl ge mij liet hunkeren en snakken naar u?!

MAURICE : *(tot hond)* Pak hem, Ramboke! Vreet hem op!

VALERIE : Lieve woordjes, leugens, roddels! Gij zijt van niks vies, he?

PIERRE : Jawel! Van die hond!

VALERIE : Onder mijn ogen onderuit, hartenbreker! Ik wil u nooit meer zien. Nooit, nooit meer! *(weent)*

PIERRE : Doe niet dramatisch en pak die hond weg.

KEVIN : *(tot Pierre)* Ge hebt gehoord wat ze gezegd heeft.

PIERRE : Maar die hond!

KEVIN : Die valt seffens wel dood. Buiten!

PIERRE : *(scheldend af via hal)* Smeerlappen! Onnozelaars! Kiekens! Klotenvolk!

MAURICE : *(tot Valerie)* Ge moet niet wenen, kindje.

VALERIE : *(snikkend)* Hij heeft u zwart gemaakt. Nu denken de mensen dat gij een seksmaniak zijt. En ge hadt er verdorie confituur voor nodig!

MAURICE : Och, zo'n reputatie niet erg.

BETTY : Ik zal overal wel gaan rondvertellen, dat het niet waar is.

MAURICE : Nee! Ik wil ook wel eens als macho bewonderd worden.

(de bel gaat. Maurice af via hal)

VALERIE : *(snikkend)* Pierre was mijn ideaal.

KEVIN : Pierre is een rokkenjager. Dat weet heel Kasterlee. In de basketbalploeg is hij buiten gegooid, omdat hij de meisjes niet kon gerust laten.

BETTY : Er zijn nog andere jongens.

(Maurice en Marilou op)

VALERIE : (*wenend*) Die willen allemaal een knappe griet, die kan stoeien, dansen, springen. Geen zittend exemplaar zoals ik. Ik kan wel niet gaan, maar ik droom ook van een sprookjesprins! Van een lieverd, die me in zijn armen neemt... Van een ridder die me beschermt... Van een felle minnaar die me mijn gat in de boter zet en kust, kust, kust...

BETTY : Met uw gat in de boter?! Hoe pervers!

MARILOU : Iets waar "anderen" plezier aan hebben, wordt nogal dikwijls als pervers bestempeld, niet waar? Ik ben Marilou. Van SIPSOP

.

BETTY : Ah! Voor de subsidies van de deuren.

MARILOU : Juist. Kent u SIPSOP?

BETTY : (*onzeker*) Van naam. Alleen maar van naam.

MARILOU : Verdriet, Valerie?

VALERIE : (*grienend*) Ik heb Pierre weer buiten gesmeten. Definitief deze keer.

KEVIN : Hij was u niet waard!

VALERIE : (*grienend*) Nu ligt zijn broek daar nog. Die zal me altijd aan hem herinneren.

MAURICE : (*komisch overbezorgd*) Zal ik ze inkaderen?

BETTY : Nee, nee. Niet te veel herinneringen. Ze moet dat zo vlug mogelijk vergeten. (*bekijkt de broek*) Hm. Die past precies voor Gilbert van ons Francine. (*moffelt broek in haar handtas*) Zaterdag gaan we met ons drietjes naar het vrijgezellenbal. Dan kan Valerie ontspannen en misschien leert ze er wel iemand

anders kennen.

KEVIN : Wat kan ze daar gaan doen?! Daar krioelt het van getrouwde mannen!

VALERIE : *(grienuend)* Het was allemaal zo mooi met Pierre. Tot gij *(doelt op Kevin)* binnenkwam, met uw stomme accident en hatelijke opmerkingen. Gij hebt Pierre op stang gejaagd! Zonder u had hij misschien alles goed gemaakt. Hij wilde misschien zijn leven beteren, omdat hij me graag zag. Zonder u, had ik nu nog een lief! *(weent erbarmelijk)*

KEVIN : *(staat even perplex)* Sorry. *(wil buitengaan, draait terug en geeft Valerie zijn zakdoek)* Bedankt voor de verzorging.

VALERIE : *(tussen het snikken door)* 't Is niks. Graag gedaan.

(KEVIN af via hal)

MAURICE : Kom kindje. Er zijn nog andere dingen in het leven dan een lief. En ge hebt mij toch nog!

BETTY : *(haakt arm in bij Maurice)* En mij ook!

MARILOU : En Kevin!

VALERIE : Hoezo Kevin?

MARILOU : Die jongen heeft toch een boontje voor u. Was u dat nog niet opgevallen?

VALERIE : Kevin?!

BETTY : *(neerbuigend)* Hm. Een klasse minder. Maar als schoonzoon kan die er

ook wel door.

MARILOU : U is de... vrouw van Maurice?

BETTY : Zijn verloofde.

VALERIE : *(tot Marilou)* Ze "denkt" dat ze dat is en doet moeite om dat te worden, maar ze weet nog niet, dat mijn pa met u een afspraak had.

BETTY : *(tot Valerie)* Het zal wel niet storen, dat ik blijf, terwijl de juffrouw jullie dossier controleert, zeker?

VALERIE : Hoe weet jij, dat ze een dossier moet komen controleren?

MAURICE : Dat is al gebeurd. En alles komt in orde. Dank zij Marilou.

BETTY : Wat komt "Marilou" hier dan doen, als ik vragen mag?

MARILOU : Cassettes ophalen. Maurice is zo vriendelijk geweest om voor mij de Helmuth Lotti classics op te nemen.

VALERIE : En deze middag gaan ze samen eten, dan in het park wandelen, vanavond naar de cinema, morgenvroeg bloedworsten bakken... *(tot Marilou)* Gij lust bloedworsten, eh?

MARILOU : *(lachend)* Ja.

BETTY : *(eist verklaring)* Maurice?

MAURICE : *(zietde kans om van Betty vanaf te geraken, komisch enthousiast)* En morgenavond gaan Marilou en ik naar de kermis! Naar de botsautootjes! En smoutebollen eten.

BETTY : Ah! Zo gaat het er dus aan toe bij de CIF van SIPSOP! De bediendes laten er zich omkopen! Met cassettes en etentjes en amoureuze avontuurtjes! Ik had blijkbaar duidelijker moeten zijn aan de telefoon, en zeggen: "stuur een integere controleur, want die Jan Klaassen en zijn klein serpent hebben niet allen gesjoemeld, ze zijn tot alles in staat!"

VALERIE : Gij zijt ons gaan verklikken?!

BETTY : Ja. Want gij verdient geen brede deuren, piskous! Zoals ge mij toegetakeld hebt over veertien dagen! Mijn rok geruïneerd, mij belachelijk gemaakt! Dat laat ik zo niet! Dan kent ge Betty nog niet! *(tot Marilou)* En gij, corrupt geval! Zoek al maar ander werk! Want morgen weet heel SIPSOP en CIF en Dreft over uw bijverdienste! *(tot Maurice)* En wat u betreft, graatloze paljas... mij ziet ge nooit meer! *(met slaande deuren af via hal)*

MAURICE : *(zucht van verlichting)* Ze is weg!

VALERIE : De achterbakse teef! Misschien heeft zij die roddels wel verspreid! En niet Pierre!

MAURICE : *(tot Marilou)* Ik hoop dat gij er geen last mee krijgt.

MARILOU : Ik doe niks onwettigs. Maar als ze die cassettes en zogezegde relatie opschroeft, zou het wel kunnen, dat ik op het matje geroepen word.

VALERIE : Ga dan écht met mijn pa! Dan kunnen ze u niks doen!

MARILOU : Zorg gij maar, dat ge het met Kevin goed maakt, intrigantje!

VALERIE : Dat hij het zelf komt goed maken! Hij had maar niet zo ambetant moeten doen.

MAURICE : En als ge op het matje geroepen wordt, wat dan?

MARILOU : Dan mag ik mijn verhaal doen. En de directie is heel begrijpend.

MAURICE : Dat zoudt ge aan hun vragenlijsten niet zeggen! Ze vragen de pieren uit uw neus! Kunt gij alleen eten, kunt gij alleen plassen, kunt gij maandverband inleggen, gebruikt gij tampons of inlegkruisjes? De Gestapo moest minder weten!

MARILOU : Die lijsten kloppen niet voor alle situaties. Ik ben er ook niet gelukkig mee. En wij moeten die gegevens dan nog registreren, wat vaak uren overbodig werk betekent.

MAURICE : Ik heb me al dikwijls afgevraagd wat het meest kost: al die tamtam of de subsidies?

MARILOU : Eén onterechte uitkering, betekent voor SIPSOP een onnodige uitgave en dat moeten we voorkomen.

MAURICE : Maar daarom moet ge toch geen stomme vragen stellen?! Wat maakt het nu uit, dat Valerie Tampax gebruikt of Pampers?!

VALERIE : Val Marilou niet lastig met uw frustraties, pa! Zij kan er toch ook niet aan doen. En daarbij, zij zorgt er toch voor dat het in orde komt!

MARILOU : Hola! Ik probeer uw dossier in orde te krijgen. Maar de uiteindelijke beslissing ligt niet aan mij!

MAURICE : Dus mijn aanvraag kan nog altijd verworpen worden?!

MARILOU : Ja, maar ge kunt altijd in beroep gaan. En doorgaans wint ge dat.

MAURICE : In beroep?! Met rechters en advocaten?! Maar die zetten alles op de rol! Tegen de tijd, dat ik er af rol, is Valerie getrouwd, heeft ze vier kinderen en een eigen huis mét brede deuren!

(de bel gaat)

VALERIE : Dat veronderstelt wel eerst een lief, hè pa! En dat heb ik niet meer. *(af via hal)*

MARILOU : Troost u, het is niet met rechters en advocaten. Alhoewel een advocaat mag. Beroep aantekenen kunt ge bij SIPSOP zelf. Maar als het ooit zover komt, help ik wel.

MAURICE : Pas op, hè! Als ge zo lief blijft, ga ik met u écht naar de kermis!

MARILOU : Dan ga ik mijn best doen, want het is jaren geleden, dat ik nog op een kermis geweest ben.

(Valerie en Myriam op)

MYRIAM : Ik ben een trut, ik ben een trees, ik ben een kieken! Kent gij Jean Van Den Abeele?

MYRIAM : Ik ook niet. Maar ik heb wel met hem afgesproken om samen een weekend naar de Ardennen te gaan. Wie doet nu zoiets?!

VALERIE : Een trut, een trees en een kieken?

MYRIAM : Gij lacht. Maar ik zit er wel mee! En hij gaat met de tent!... Met één tent! Wat moet ik nu doen?!

VALERIE : Condooms meenemen!

MAURICE : Maar Myriam! Hoe doet ge nu zoiets?!

MYRIAM : Wel, daarstraks zaten we in "De Warande", te babbelen met wat gasten van de school. Op een zeker moment ging over "ontspannen". En Jean zei, dat hij goed kon ontspannen in de Ardennen, maar dat hij niet graag alleen ging. En voor ik het wist zei ik dat ik mee ging! En hij was akkoord. En begon direct plannen te maken. Wat moet ik nu doen?!

VALERIE : Ga mee!

MYRIAM : Maar ik ken die pipo niet! Als dat nu eens een zager is, of een debiel, of een seksmaniak?!

MAURICE : Hebt ge zijn telefoonnummer? (Myriam) Wel bel dat dan af!

MYRIAM : Ja maar! Ik ga graag naar de Ardennen!

MAURICE : 't Is wel het één of het ander, hè Myriam!

MARILOU : Als ge die jongen nu eens paar keer uitnodigt om samen te gaan eten.

MAURICE : Ze wil er niet mee naar de Ardennen, waarom zou ze er dan mee gaan eten?!

MARILOU : Dat is de beste omstandigheid om iemand te leren kennen. Uit het tafelgesprek zal blijken of de interesses overeenstemmen. En uit de tafelmanieren zal blijken of zijn of haar gedrag u bevalt.

MAURICE : Ach zo?!

MARILOU : En als ge dan met mekaar overweg kunt, kunt ge samen naar de

Ardennen.

MYRIAM : Hé! Dat is kei-fak! Dat ga ik doen!

VALERIE : Allez vooruit! Bel hem op! Zeg dat ge seffens in de Mc Donalds zit!

MYRIAM : Nee, vanmiddag blijf ik hier eten. Ik zal eitjes koken. Hoe wilt ge uw eitjes?

VALERIE : Onbevruucht

.

MYRIAM : *(lacht)* En gij Maurice?

MAURICE : Euh... Voor mij geen. Want... ik ga in De Postiljon een spaghetti eten... met Marilou. *(tot Marilou)* Als ge wilt tenminste. Maar het is nu middag en ge moet toch al op het matje komen voor omkoperij. Dus een spaghetti maakt voor u de zaak niet meer.

MARILOU : Gij hebt wel een onweerstaanbare manier om iets te vragen. OK ik ga mee.

MAURICE : *(terwijl hij Marilou naar de hal loodst)* Ge MOET natuurlijk geen spaghetti nemen. Ge moogt ook een vidéke nemen, of een roze zalmschotel of een steak béarnaise.

MYRIAM : Ik ga het water opzetten. *(af via keuken)*

(Marilou en Maurice af via hal)

VALERIE : Pa!

MAURICE : *(steekt hoofd binnen)* Ja?

VALERIE : Met mes en vork eten, niet slurpen, niet boeren en niet zagen over de deuren. Doe uw best. Marilou is een schat!

MAURICE : Mag ik op haar verliefd worden?

VALERIE : Tot over uw oren!

MAURICE : Dat ben ik al! *(zingt als kinderlijk plagen)* Nenenenene! *(af)*

(Tijdens de hiernavolgende scène dekken Myriam en Valerie de tafel, waarbij eetgerei uit de kast gehaald wordt en eetwaren uit de keuken)

MYRIAM : *(op)* Zeg Valerie. Stel dat Jean op mij verliefd wordt in de Ardennen. Dat zou romantisch zijn!

VALERIE : In een tent?! Heel romantisch. Ravioli bij zaklamp. Kussen tussen de mieren. Wriemelen in één slaapzak..

.

MYRIAM : Dat laatste zal wel niet gebeuren.

VALERIE : Daar zou ik zo zeker niet van zijn. Iedere man die ademt, is seksueel geïnteresseerd.

MYRIAM : Ja zeg! 't Zijn allemaal geen Pierres, hè!

VALERIE : Ik wil Pierre terug, Myriam.

MYRIAM : Gij zijt op uw kop gevallen!

VALERIE : Hij is daarstraks hier geweest. Kwam het goed maken. En zonder dat kieken van een Kevin, zou alles weer goed gekomen zijn. Maar die kwiet was met

zijn fiets tegen Pierre's Ferrari gevallen. En als hij dan nog hoffelijk geweest was!
Maar nee! Hij maakte Pierre belachelijk, joeg hem op stang, betichtte hem van
smeerlapperij en roddels. Tot Pierre razend werd... en ik ook.

MYRIAM : Waw! Daar had ik willen bij zijn!

VALERIE : Dan was misschien alles anders verlopen.

MYRIAM : Nee, nee. Ik zou voor Kevin gesupporterd hebben.

VALERIE : Hebt gij een oogje op Kevin?

MYRIAM : Kijk toch eens verder dan uw neus lang is! Kevin staat zot van u! En hij
is wel wat meer aandacht waard, dan ge hem totnogtoe gegeven hebt. Hij is lief en
vrolijk, doet alles voor u. Hij speelt butler, helpt opruimen. En als een ridder met
een vlammend zwaard springt hij voor u in de bres en verlost hij u van die
valsaard.

VALERIE : Hij heeft mijn lief buiten gejudast en hij kan de pot op!

MYRIAM :Blinde vink!

*(Myriam en Valerie gaan aan de gedekte tafel zitten. Er heerst een grimmige stilte.
Even later is er gerinkel van glas hoorbaar op Maurice's slaapkamer.)*

VALERIE : Wat is dat?

MYRIAM : 't Kwam van boven.

VALERIE : Van pa's slaapkamer.

MYRIAM : Een inbreker?

(Er is gestommel hoorbaar)

VALERIE : *(bang)* Precies wel.

MYRIAM : *(bang)* Wat moeten we nu doen?

VALERIE : K.k.alm blijven, zeker?

MYRIAM : K.k. Is dat alles?

(Er is weer gestommel hoorbaar. Er heerst een gespannen, bange stilte. Dan Billy grotesk woest op via trap. Zijn linkerhand is een blinkende haak. Hij heeft ros haar en ruige, rosse snor en baard; draagt zwart ooglapje, groene legermuts met rode pompon, piratenhemd, Schots rokje, sportkousen, legerbotten.)

BILLY : *(woest op)* Verdomme! Ge zult een loodgieter moeten laten komen. Ik krijg mijn enterhaak niet uit de chauffage. *(stoer)* Hi girls! My nickname is Billy. Ik kom mijn prinsesje schaken. Wie van u is mijn hotmail Valerie, met de sexy lingerie? *(Valerie en Myriam tegelijkertijd mekaar aan)* Me niet op stuipkens trekken, hè! Of mijn DOS slaat tilt! En als mijn DOS tilt slaat, dan lockt mijn systeem up *(luid)* en dan flippen mijn controls over mijn Sound Blaster. En pas op! Ik heb geen back-up gemaakt! *(hakt dreigend met haak in de trapleuning, wrikt daarna de haak uit de trapleuning)*

VALERIE : *(tot Myriam)* Hoe weet hij dat ik hier woon?! *(Myriam gebaart schuldig dat zij terug gemailt heeft: ik - typen - enter)* Ferm! En wat nu?

BILLY : *(komt trap af)* Nu gaan we eerst kennismaken. *(gaat stoer aan tafel zitten, heft met plat van de haak Myriams kop omhoog, dwingend)* Wie zijt gij?

MYRIAM : *(bang)* Haar vriendin.

VALERIE : *(als Billy zich tot haar richt)* En ik ben haar vriendin!

BILLY : Aha! Twee vriendinnen. Die blijkbaar allebei moeten gedefragmenteerd worden! Ik wil mijn Valerie! *(hakt met haak op tafel; waarna blijkt dat hij tegelijk in een boterham gehakt heeft)* En choco op mijn boterham.

MYRIAM : *(springt verschrikt op, nerveus)* Choco? In, in de keuken. En, en eitjes ook.

BILLY : He ja! Tikkeneitjes. Dat lust ik wel. Dat mag iedere week op tafel komen. Dat moet ik bookmarken. Come on! Zwier maar van alles op tafel want ik heb honger. En vergeet de pickles niet. Ge hebt toch pickles? Ik vreet niks zonder pickles.

MYRIAM : *(bang, stotterend)* Z.zijn er pickles, Valerie? *(merkt aan BILLY's grijns, dat ze Valerie verraden heeft)* Shit!

VALERIE : *(boos)* Ja er zijn pickles!

BILLY : Ah! Dat is mijn Valerie! My darling! *(trekt Valerie's rolstoel dichterbij, tot Myriam)* Ingerukt gij! Ik wil eten! Vooruit! Logt uit! Geen lurkers in mijn list. Exit! *(Myriam af via keuken)* En, web-misstress? Vindt ge me ruig genoeg of moet ge mijn begroeiing eerst eens zien?

VALERIE : Nee, nee. Ik geloof u. Dat zal... ook wel... ruig zijn.

BILLY : Ge moogt gerust zijn! Daar rol ik iedere dag twee sigaretten van. *(Valerie griezelt)* Ik neem u mee en vervul al uw wensen, sweetheart. Want heet als een hoogoven ben ik ook. Ik heb een computer virus: de Viagra virus. Mijn software is hardware geworden. Dat is wel handig. Ik rol niet rap uit bed. *(Myriam op met eitjes, choco en pickles)* Is dat alles? Haal de ijskast leeg. En zet er wat achter!

(dreigt met de haak) Gij zijt een attachment. En als ge niet doet wat ik zeg, delete ik de attachment. Of wilt ge ook lid worden van de Bond van Gehandicapten?

(MYRIAM snel af via keuken. Tijdens het hiernavolgende draaft ze in en uit de keuken en zet een vracht eetwaar op de tafel. BILLY prikt en smeert allerhande tegenstrijdige eetwaren aan de haak, als ware het een spit.)

VALERIE : Ik ben gehandicapt. Ik kan niet lopen.

BILLY : Good! Dan moeten we maar één lidkaart betalen. En dan kunt ge ook niet gaan lopen, zoals die vorige teven.

VALERIE : *(kijkt vol afgrijzen naar BILLY's onsmakelijk pleisterwerk)* Ik had iemand gevraagd met een doedelzak. Gij hebt geen doedelzak!

BILLY : *(veelbetekenend)* O jawel! En daar moogt gij na het eten al op spelen. Ik heb zo'n gedacht, dat gij met uw muis al mijn hyperlinks gaat willen aanklikken.

VALERIE : *(na kort, afgrijzend observeren van BILLY's "sandwich")* Zijt gij directeur van een melkerij?

BILLY : Yep. En nog wel van een biologische melkerij. Ik heb twee geiten.

VALERIE : Ik ga niet mee!

BILLY : Cool! Dan kan ik u écht schaken! Met u ga ik veel hete spelletjes kunnen spelen, poppeke!

VALERIE : *(observeert kokhalzend BILLY's bezigheden)* Hoe gaat gij mij kunnen... strelen, met dat... spit?

BILLY : Maar poeske! Hier kan ik toch van alles op prikken! Van een software flow

control tot een plug-in. *(bijt in de poespas op de haak, zodat zijn mond vol viezigheid hangt)*

VALERIE : Ik wil u niet!

BILLY : Maar ik wil u wel! This is love at first byte, my dear! En moest ge een paar bestandjes hebben, die niet direct op mijn systeem draaien, dan configureer ik die wel. *(plakt smakkende zoen op Valerie's wang, zodat Valerie onder de viezigheid hangt)* Mm... Er mankeert precies nog iets. Ah! Een paar "tikkenaaikes"! *(neemt een hard gekookt ei)* Oe-oe! Dat is heet. *(laat het ei ophoog wippen om af te koelen)* Kijk Valerie! *It's quick-time! Met wav.-bestand!*

(BILLY staat dan op en geeft een show ten beste van zang, dans en jongleren met het ei = omhoog werpen tijdens het dansen en tijdig opvangen. Zingt op de muziek van "I'm getting married in the morning" van "My Fair Lady")

You like an "aaike" in the morning
you like a "tikkenaaike" too
you like an "aaike"
you like an "aaike"
We both like "tikkenaaikes" too.

BILLY : *(breekt vol bravoure de schaal op zijn voorhoofd, verpulvert de eierschaal en prikt het ei op de haak)* Tweede strofe!

(Billy neemt per vergissing een van de rauwe eieren, die Myriam inmiddels op tafel gezet heeft en herbegint de show. "You like an aaike" enz. Tijdens deze show Myriam af via keuken en weer op, met borstel. Op het ogenblik dat Billy het rauwe ei op zijn voorhoofd kapot klopt, wil Myriam met borstel toeslaan, maar Billy beweegt te veel. Billy merkt haar poging.)

BILLY : *(dreigend)* Ik heb de indruk dat ik uw c-schijf eens moet formatteren. *(rukt*

borstel uit Myriams handen, slaat de steel op zijn knie; de steel breekt in twee) Er zitten bugs in uw programma's.

(Myriam loopt de trap op. Billy achtervolgt haar)

VALERIE : *(bekogelt Billy met hard gekookte eieren)* Laat haar gerust, bullebak! Vieze Barbarossa! Ga weg! *(Myriam af)* Myriam, laat me niet alleen!

BILLY : Die directory hebben we niet nodig, poeske. Komaan, hou op met uw cookies en let's plug and play, darling! *(wil zich aan VALERIE vergrijpen)*

VALERIE : *(razend, terwijl ze op Billy in chargeert, om hem met de voetsteunen van haar rolstoel onderuit te halen, zodat Billy zich voortdurend moet verschansen: in de zetel wippen, op een stoel klauteren enz.)* Ik play niks! Ik plug niks! Ik "cut uw poten van uw lijf en "paste" ze in de prullenbak, vettige computerfreak! Rosse bulldozer! Delete, delete, delete! Maak dat ge weg zijt! Ga met uw gefarceerde keuterhaak onder mijn ogen onderuit! Logt uit! Laat me gerust!

BILLY : *(heeft een stoel genomen en houdt de poten beschermend voor zich uit, nadert Valerie, dreigend)* Genoeg gescrollt met uw Word processor, baby! Nu beginnen we aan de virtual reality, met pijltje omhoog en enter!

VALERIE : *(wil vluchten via haar slaapkamer, botst in haar hevigheid tegen de deurstijl)* Shit! Waarom hebben wij geen brede deuren!

BILLY : *(terwijl hij Vallerie's rolstoel grijpt en haar naar de computer voert)* Kom, we bekijken eerst wat hete webpages. Dan zijn we rap geupdated. *(start computer)*

(de bel gaat)

VALERIE : *(blij)* Ze bellen! *(wil gaan opendoen)*

BILLY : Hier blijven! En heet worden!

VALERIE : *(het wenen nabij)* Maar zoek dan toch een valide hoer, verdomme! Ge ziet toch dat ik gehandicapt ben! Ik kan amper de halve Kama Sutra klaarspelen. Wat hebt ge dan aan mij?! En ik ga aan u ook niks hebben. Want ik ben bang van uw vleeshaak

BILLY : *(streelt Valerie's wang met de haak)* Ik zal voorzichtig zijn.

VALERIE : *(snikkend)* Ik wil geen kapitein Hook! Ik wil geen gehandicapte! Ik wil... ik wil... *(snakt naar adem, er wordt gebeld, dan zachtjes smekend)*... Kevin...

MYRIAM : *(op via trap met haardroger, dreigend terwijl ze de trap afkomt)* Handen omhoog of ik schiet! *(Billy en Valerie steken de handen in de lucht)* En gij naar de keuken, Valerie! Rap! *(Valerie af via keuken)* Want 't is maar een haardroger! *(snel af via hal)*

BILLY : *(draait zich woest om, maar Myriam is al weg, gaat richting keuken, waarvan één klapdeur openstaat)* Of ge nu een gecrashte schijf zijt of niet, ik wil u! Met of zonder uw input! *(wil keuken binnegaan)*

VALERIE : *(laat op dat moment de klapdeur los, zodat de deur onzacht tegen Billy terechtkomt, off set)* Ik moet u niet! Ga weg! Varken! Rosse zwabber!

(Valerie blijft Billy scheldnamen toeroepen en slingert keukenvoorwerpen naar buiten "Bullebak! Smeerlap! Rosse duivel!" enz. Billy tilt woest de klapdeuren uit de hengsels, ontwijkt de toegeworpen voorwerpen, dan af via keuken, terwijl hij Valerie's scheldwoorden met scheldwoorden beantwoordt "Teef! Bitch! Loeder! Heks!" enz. Myriam en Kevin met bloementuיל op.)

MYRIAM : Doe iets Kevin! Hij is in staat om haar te stoven!

VALERIE : *(off set)* Weg met die joystick! Nee! Help!

(Kevin duwt bloemen in Myriams handen en stormt de keuken in. Er is een spectaculaire tumult hoorbaar: gestommel, gekletter, geschreeuw, mokerslagen, pijnkreten van Billy angstige kreten van Valerie, gejammer van Billy, schotels vliegen de living in... Dan Kevin en Billy op. Bij de groggy en jammerende Billy prikt de haak in zijn eigen achterste. Kevin heeft hem beet met snor en baard en sleurt hem resoluut af via hal. Valerie op)

MYRIAM : *(blij)* We zijn er van af!

VALERIE : *(geestdriftig)* Ge had Kevin moeten zien! Die bokste, mepte, stompte, sloeg de ene uppercut na de andere op dat terracotta bakkes!... Ongelooflijk! Hij was geweldig... Hij IS geweldig.

MYRIAM : *(geeft de bloemen aan Valerie)* Hier, geef hem de palm en een dikke kus. Hij heeft het verdiend.

VALERIE : Van waar komen die bloemen?

KEVIN : *(op)* Die heb ik meegebracht. Ik wou... het komen goed maken. Ik had daarstraks Pierre niet mogen buiten treiteren. *(lachend)* Ik ben hier precies zo'n beetje de buitenwipper, hè?

MYRIAM : Kevin, gij zijt een held!

VALERIE : Ge krijgt de palm. *(geeft de bloemen aan Kevin)*

MYRIAM : Is dat alles?!

VALERIE : *(ietwat verlegen)* En een kus. Maar dan zult ge u moeten bukken.

KEVIN : *(onwennig)* Wow! Ge gaat mijn dag goed maken! *(bukt zich, Valerie kust hem vluchtig, daarna drukt hij een kus op Valerie's wang)* Sorry voor daarstraks. Die bloemen zijn voor u.

VALERIE : Ge moet u niet excuseren. Ge hadt gelijk. Pierre was niks voor mij.

MYRIAM : Kom. Ik zal die bloemen in een vaas zetten en tegelijk de keuken oprommelen. Volgens de jingles van daarstraks, heb ik daar nog minstens een uur werk. *(knipoogt naar Valerie, af via keuken)*

KEVIN : Zal ik gaan helpen?

VALERIE : Nee, blijf hier... Ik zou graag hebben dat ge bij mij blijft. Tenzij ge bij Myriam wilt zijn.

KEVIN : Ik kom voor u! Ik ben graag bij u... Ik zou altijd bij u willen zijn.

VALERIE : *(glimlacht)* Gij zijt zo lief.

KEVIN : Gij ook... Ik zou u nog eens willen kussen... Maar dan langer... en anders...

VALERIE : Ik zou u ook... langer en anders willen kussen.

KEVIN : Ik hou van u.

VALERIE : Kus me dan!

KEVIN : Zal ik u ineens kussen, zoals gij het graag hebt?... Met boter?

VALERIE : Oh Kevin! Gij denkt ook aan alles! Ja, met boter. En lang, heel lang!

(Met aangepaste achtergrondmuziek neemt Kevin een pakje boter van de tafel, opent het, tilt Valerie een beetje op en legt de boter onder haar, in de rolstoel. Valerie zakt met verheerlijkt gezicht in de boter. Kevin gaat op de knieën voor Valerie zitten, trekt haar gelaat naar zich toe en kust haar.)

EINDE